Nr. 210. Sobota, 13 Września 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.
Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K	ćwierćrocznie	8 K — h.	rocznie	24 K	ćwierćrocznie	8 K
półrocznie	16 K	miesięcznie	2 K 70 h.	półrocznie.	12 K	miesięcznie.	2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30 lipca b. r. zezwolić najmiłościwiej przyjąć i nosić przydzielonemu do służby w Ministerstwie handlu radcy Dworu, podkomorzemu Władysławowi Fedorowiczowi, krzyż komandorski papieskiego orderu św. Grzegorza z gwiazdą.

P. Minister skarbu zamianował kasyera salinarnego, Rudolfa Widepuhla, głównym kasyerem w etacie galicyjskich zarządów salinarnych.

P. Minister skarbu zamianował zarządcę podatkowego, Romana Rudnickiego, starszym zarządcą podatkowym dla okręgu służbowego dyrekcyi skarbu w Czerniowcach.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 12 września.

Nowe formacye wojskowe w Niemczech.

Gen. porucznik Metzler rozpatruje w *N. W. Tagblatt*, zasady reorganizacyi, jaka z dniem 1 października przeprowadzona zostanie w armii niemieckiej.

W uzasadnieniu przedłożeń wojskowych, uchwalonych przez parlament Rzeszy d. 30 czerwca, powiedziano między innemi: „Przeprowadzenie wszystkich zarządzeń w trzech rodzajach broni, przewidywane jest wobec tego, że czas nagli, na 1 października 1913. Tylko w specyalnych rodzajach broni zmuszają względy natury organizacyjnej do rozłożenia wykonania na lat szereg“. Niemiecki zarząd wojskowy dotrzymał też istotnie terminu i najważniejsze działy reorganizacyi wejdą w życie, jak zapowiedziano, już z dniem 1 października.

Nowa ustawa formuje w obrębie piechoty w Prusach 15, w Bawaryi 2, w Saksonii 3, w Wirtembergii 2, ogółem 22 nowych batalionów. Tak więc armia niemiecka liczy odtąd ogółem 669 batalionów piechoty. Utworzonych zostanie 84 kompanij karabinów maszynowych, by każdy pułk miał własną swą kompanię. Dla każdego z 14 batalionów strzelców utworzona zostanie jedna kompania karabinów maszynowych i jedna kolarzy. Do każdego z 2 bawarskich batalionów strzeleckich przydzielona zostanie jedna kompania kolarzy, do saskich jedna karabinów maszynowych. Tym sposobem znakomicie podniesiona zostanie siła palby przy oddziałach strzeleckich, a przez przydzielenie kompanij kolarzy zyskają one jeszcze więcej na swem znaczeniu. 15 oddziałów karabinów maszynowych fortecznych — urządzenie zupełnie nowe — przydzielonych zostania do pułków piechoty. Podlegają one bezpośrednio właściwym komendom generalnym; równocześnie co do wyszkolenia podlegają gubernatorom lub komendantom.

W kawaleryi utworzone zostaną nowe dwa bawarskie i siedm pruskich szwadronów, a dwa utworzone będą do roku 1915, tak, że ogółem liczba szwadronów podniesie się do 550.

Zastęp artyleryi już dawniej ustalony został na 600 ciężkich i 33 konnych bateryj, tak, iż nowa ustawa co do tych liczb żadnej nie wprowadziła zmiany. W Bawaryi przy sześciu pułkach zostanie ustanowionych do dnia 1 października 1913 brakujących jeszcze sześć bateryj gdy równocześnie w całej armii dokona się przemiana konnych bateryj na ciężkie i przemiana bateryj dział polowych na bateryę haubic, a to w taki sposób, że w następstwie posiadać będzie nietylko każdy oddział haubic polowych po trzy bateryę, lecz także każda dywizya zaopatrzona zostanie w tego rodzaju oddział. Odpowiada to zwiększonemu znaczeniu, jakie przypisuje się wysokonośnemu ogniowi. Wszystkie 600 bateryj ciężkich mają po 6, wszystkie 33 bateryj konnych po 4 działa. W przemianie dotychczasowych oddziałów konnych po dwie bateryę z sześciu działami ($2 \times 6 = 12$) na 3 bateryę po 4 działa ($3 \times 4 = 12$) uwzględniono trójdzielność dywizyj kawalerzyckich, dla których przecie przeznaczona jest artylerya polowa.

W furgonach każdy z 25 batalionów otrzyma po jednej nowej, czwartej kompanii. — Aby uzupełnić obraz tych formacyj, dodać wypada, że także oficerska szkoła jazdy konnej w Soltau (dotąd istniał tylko instytut wojskowy w Hanowerze i oficerska szkoła ekwitacyi w Paderbornie), wejdzie w tym czasie w życie. Odkomenderowanych zostanie do tej szkoły 40 poruczników.

Z wymienionych powyżej formacyj nowością są w armii niemieckiej kompanie kolarzy i fortecznych karabinów maszynowych. Ustawione one zostaną w następującej sile: każda kompania kolarzy składać się będzie z 1 kapitana (konnego), 2 podporuczników, 113 podoficerów i żołnierzy, a każda kompania karabinów maszynowych mieć będzie 1 kapitana, 5 podporuczników, 86 podoficerów i żołnierzy, 2 konie pod siodło i 20 pociągowych.

Do 7 inspekcyj armii, których zakres działania znacznie rozszerzono, przybędzie jeszcze ósma (2, 5, 6 korpus armii), podniesione zostanie znaczenie gubernatorstw w twierdzach królewieckiej i grudziądzkiej. Dalej przybędzie do dotychczasowych 15 nowych inspekcyj obrony krajowej, znacznie zostanie podwyższona liczba oficerów sztabowych i kapitanów po za obrębem komend głównych rodzajów broni. Te zmiany w połączeniu z gruntownem wzmocnieniem etatu podoficerów i żołnierzy mają polepszyć jakość wojsk, których przeznaczeniem jest, wyruszyć na pierwszy ogień przeciwko nieprzyjacielowi. Zarazem ułatwiają one przejście ze stopy pokojowej na wojenną, a tem samem zwiększą siłę aktywną armii.

Z dniem 1 października równocześnie z wprowadzeniem nowych formacyj i zmian wyłuszczonych ustalony zostanie w nowej wysokości stan liczebny jednostek taktycznych. Jeden tylko etat mają kawalerya, strzelcy i artylerya polna, gdyż najrychlej gotowe być muszą do przekroczenia granicy nieprzyjacielskiej, a tylko dwa etaty ma reszta wojsk: jeden nad granicą i jeden wewnątrz państwa. W pruskiej piechocie 252 batalionów ma wysoki etat, t. j. 68·6 prc. etatu wojennego; z 600 bateryj konnych niemieckiej artyleryi polowej 255 ma etat wysoki, nadgraniczny, każda składa się z 4 oficerów, 143 podoficerów i żołnierzy, 101 koni, 6 dział zaprzężonych, 3 zaprzężonych, 3 niezaprzężonych wozów z amunicyą i z 1 zaprzężonego wozu obserwacyjnego. Podwyższenie etatu tem bardziej zasługuje na uwagę, iż wysokie cyfry wojsk nadgranicznych osiągnięte zostały nie na koszt wojsk wewnętrznych.

Postępy języka niemieckiego na kresach wschodnich.

W pismach hakatystycznych ukazał się artykuł stwierdzający z radością postępy języka niemieckiego na tak zwanych kresach wschodnich.

Ów artykuł brzmi: „Pomimo ospałości, która ostatnimi czasy zaznacza się w pruskiej polityce kolonizacyjnej, rozszerzanie się języka niemieckiego w Marchii Wschodniej robi postępy. W latach 1900—1905 we wszystkich okręgach regencyjnych Wschodu przyszło do cofania się niemczyzny. Potem atoli nastąpiła poprawa. Statystyka dowodzi, że w latach 1905—1910 ludność, mówiąca po niemiecku, w prowincyach wschodnich wzrastała albo przynajmniej dotrzymywała kroku ludności polskiej.

Najlepiej przedstawiają się stosunki w Prusach Wschodnich. Tutaj mówiło po niemiecku:

w 1890 roku 76·4 prc. ludności
„ 1900 „ 78·7 „ „
„ 1905 „ 79·5 „ „
„ 1910 „ 81·3 „ „

Obwód regencyjny Olsztyński liczył w 1905 roku 242.700 Niemców i 267.800 Polaków, przyczem do Polaków liczono tutaj także Mazurów. Natomiast w 1910 r. w tym obwodzie było 274.300 Niemców i 249.000 Polaków. Te liczby oznaczają przeto silny wzrost Niemców w przeciwstawieniu do silnego zmniejszenia się liczby Polaków.

LISTY PARYSKIE.

(Ciąg dalszy).

Po tych retrospektywnych uwagach o teatrze polskim w Paryżu — kilka uwag o teatrze francuskim. W sezonie „ogórkowym“ na premiery pozwolić sobie może tylko Komedya Francuska. Wybiera w tym wypadku zwykle sztuki takie, jakie w sezonie wahałaby się może wystawić ze względu na niepewne powodzenie i niepewne przyjęcie ze strony publiczności; nie jest jednak wykluczonem, że tego rodzaju premiera „ogórkowa“, o ile okaże się ciekawą i pod względem artystycznym wartościową, znaleść się może w repertuarze „wielkiego“ zimowego sezonu. Los ten przepowiadają wystawionemu przed paru tygodniami dramatowi wierszem p. Paul'a Ferrier'a p. t. „Yvonie“.

Jestto dramat, choć nie nowy, co do treści, to jednak nie pozbawiony, w szczegółach akcyi, momentów bardzo wzniosłych, wykraczający poza szablon, którego można się było obawiać ze strony niedoświadczonego autora. Potrafił on bohaterów swoich „usytuować“ konsekwentnie i konsekwentnie przedstawić rozwój ich uczuć i myśli i będących następstwem tych uczuć i tych myśli czynów, potrafił przedstawić grę namiętności i doprowadzić ją do największego napięcia, a nie przesadzić. A to już jest zaletą uzasadniającą wartość sztuki i umożliwiającą jej pewne powodzenie.

Żona rybaka, który dłuższy czas spędza po za domem, zdradza męża i ma dziecko. Ale mąż ma wkrótce wrócić i niezawodnie niewierną żonę ukarze śmiercią. Przeżywa też ona straszne chwile, rozmyślając nad tem, jakby ukryć prawdę. Zwierza się nasamprzód jednej ze swych krewnych, która dziecko — dowód niewierności małżeńskiej — zabiera do siebie. Trzeba jednak przypadku, że owa krewna choruje i umiera i że dziecko znowu znajduje się w domu matki, w chwili właśnie, kiedy rybak ma powrócić z połowu. Wówczas wtajemniczona w całą sprawę córka rybaka, z poświęceniem tego, co posiada najdroższego, honoru dziewicy, grzech matki przyjmuje na siebie. Matka zaś pod wpływem przeżyć ostatnich tygodni, zapada ciężko na zdrowiu i umiera zanim mąż powraca. Rybak więc, znalazłszy się w domu, opłakuje stratę żony i skompromitowany honor córki. Sytuacya tem jest tragiczniejsza, że córka ma narzeczonego, który dowiedziawszy się o niewierności swej przyszłej, choć z bolem serca, bo ją szczerze kochał, zrywa z nią i o połączeniu się słyszeć nie chce. W tym momencie dramat dochodzi do przesilenia i u niewinnej „grzesznicy“ walczy obowiązek w stosunku do pamięci matki i spokoju ojca, z własnem szczęściem, złamanem przez ofiarę, jaką z siebie uczyniła. Mimo, że nieraz sił jej braknie do tej walki wewnętrznej, wytrzymuje do końca i ani słowem, ani zachowaniem się — nie daje powodu ojcu, by się czegoś mógł domyśleć. Bardziej trzeźwym okazuje się w tym względzie jej narzeczony: ze stosunku domniemanej matki do dziecka, które nie jest jej dzieckiem, domyśla się wszystkiego i wówczas dopiero widzi, jak wielką ofiarę poniosła ta, którą podejrzywał o zdradę. Małżeństwo może teraz dojść do skutku, lecz rybak bretoński nie chce o niem słyszeć; inaczej on pojmuje honor: w jego oczach, z chwilą połączenia się młodych ludzi, nietylko córka jest winna, ale także i mąż, który, żeniąc się odpuszcza jej winę. Młodzi małżonkowie muszą opuścić dom ojca, pozostającego w tem niezłomnem przeświadczeniu, że miał wierną żonę, a niecnotliwą córkę.

Jak widać z przebiegu akcyi, — czasami wyznać należy nieprawdopodobnej — ale w teatrze i powieści wiele rzeczy przyjąć trzeba za prawdopodobne,—nadaje się ona do scen bardzo tragicznych z jednej strony, bardzo wzniosłych z drugiej. A, jak wspomniano wyżej, p. Ferrier wyzyskał je bardzo zręcznie i z omówionego tematu wydobył wszystko, co było ważne. Rozpacz i śmierć niewiernej żony (pani du Minil); walki wewnętrzne poświęcającej się córki (pani Lara); oburzenie i gniew starego rybaka (p. Paul Mounet), zapewniły sztuce powodzenie „ogórkowe“, które, być może, zdecyduje dyrektora Komedyi do zdobycia dla niej powodzenia prawdziwego sezonu.

*

Przed kilku dniami wystawił też nową sztukę teatr Vaudeville: komedyę pp. Timmory'ego i Manoussi'ego p. t. „La dame du Louvre“. Oczywiście idzie w niej nie o Muzeum lecz o „wielki magazyn“ Louvre'u, który tak ważną odgrywa rolę w niewierności małżeńskiej: mówi się, że się idzie po zakupy, a zakupy te polegają na spotkaniu się z kochankiem, bądź w jednym z „rayons“ magazynu, bądź też w czytelni Louvre'u. „La dame du Louvre“ jest klasycznym wodewilem francuskim o akcyi bardzo skomplikowanej, pełnej nieporozumień, zawikłań, nieprzewidzianych spotkań i t. p.; to też nie będę się kusił o to, aby ją streścić. Żona zdradzająca męża, dowiaduje się od swej przyjaciółki, że chustka z własnym monogramem zapomniana i zostawiona tam, gdzie nie należy, może przyczynić się do wykrycia zdrady; kupuje więc codziennie, aby tego uniknąć, — chustki z przenajrozmaitszymi monogramami. Mąż, spostrzega, to zasięga rady lekarza i jest przekonany, że jego żona chora jest na kleptomanię; służący stary, wysyłany przez męża dla płacenia rzekomo kradzionych chustek przez żonę, wyzyskuje tę sytuacyę w tym celu, że czyni liczne zakupy, które ofiarowuje swej kochance; dom zdrowia, w którym za porozumieniem wszystkich, wyjąwszy męża, znajdują się dwie pary kochanków; — wszystko to, i wiele innych szczegółów, czyni komedyę pp. Timmory'ego i Manoussiego bardzo zabawną, pełną życia i werwy; nie ulega też wątpliwości, że nie zejdzie ona z repertuaru tak rychło; publiczność przeciętna, za wydane na bilety teatralne pieniądze, lubi napatrzeć się „do syta“, a w danym wypadku nie będzie mogła narzekać, że ją oszukano.... Nie przeczę, że „La dame du Louvre“ nie jest arcydziełem, ale zabawić może i rozerwać także po ciężkiej pracy paryskiej....

(Ciąg dalszy nastąpi).

Kazimierz Woźnicki.

Na Górnym Śląsku wzrósł udział języka niemieckiego w latach 1905—1910 z 37·1 prc. na 40 prc. A zatem mówiło: w 1905 roku po niemiecku 757.000, po polsku 1,158.000, w 1910 r. po niemiecku 884.000, po polsku 1,169.000.

Język polski zyskał zatem około 11.000 ludzi, język niemiecki pozyskał około 127.000 ludzi.

Liczby dla Prus Zachodnich przedstawiają się następująco:

Obwód reg.	rok	po niem.	po polsku
Gdański	1905	551.000	192.000
Gdański	1910	532.000	203.000
Kwidzyński	1905	530.000	375.000
Kwidzyński	1910	565.000	380.000

W tej prowincyi język niemiecki i język polski wzrosły równomiernie.

W Poznańskiem mówili:

Obwód reg.	rok	po niem.	po polsku
Bydgoski	1905	354.000	365.000
Bydgoski	1910	379.000	378.000
Poznański	1905	406.000	850.000
Poznański	1910	427.000	900.000

Wogóle zatem i w Księstwie Poznańskiem Niemcy mogą wykazać drobny przyrost w porównaniu z Polakami.

Jakkolwiek te zestawienia, stwierdzone liczbami, są bardzo pocieszające, to przecież dają one wiele do myślenia. A mianowicie pokazują, że niemieckość potrafi ciężko zagrożone prowincye wschodnie utrzymać tylko z pomocą niezmordowanej pracy. Równocześnie owe zestawienia napominają w sposób bardzo poważny wszystkie czynniki odpowiedzialne, aby prowadziły nieugięcie w dalszym ciągu politykę kolonizacyjną, która okazała się tak pożyteczną".

Tak brzmi ów artykuł. Ma on widać na celu zachęcenie władz pruskich administracyjnych i szkolnych do poczynienia dalszych wysiłków w podjętym kierunku.

Gubernia chełmska.

Z dniem 14 bm. istnieć zaczyna gubernia chełmska, gdyż od tej daty obowiązuje ustawa wprowadcza, organizująca instytucye gubernialne w Chełmie, oraz urząd policmajstra miasta Chełma (instytucye podatkowe i sądowe wprowadzone będą w nowej gubernii na zasadzie osobnych ustaw). Ustawa wprowadcza, sankcyonowana 20 lipca r. b., składa się z 14 artykułów.

Art. 1. nakazuje wprowadzić w wykonanie te punkty ogólnej ustawy o utworzeniu gub. chełmskiej z dnia 6 lipca (23 czerwca) 1912 r. co do instytucyj gubernialnych ministerstwa spraw wewnętrznych i zarządu policmajsra w Chełmie, oraz punkty tej ustawy ogólnej, które znoszą takież instytucye gubernialne w Siedlcach.

Art. 2. ustanawia etaty instytucyj gubernialnych ministerstwa spraw wewnętrznych i zarządu policmajstra w Chełmie.

Art. 3. nakazuje zorganizować: 1. chełmski rząd gubernialny, kancelaryę gubernatora, urząd gubernialny do spraw włościańskich, radę gubernialną dobroczynności publicznej, oraz zarząd policyjny miasta Chełma — na ogólnych zasadach ustanowionych dla odnośnych instytucyj w guberniach Królestwa Polskiego; 2. chełmski gubernialny komitet statystyczny na zasadach ustanowionych dla gubernij cesarstwa; 3. chełmski urząd gubernialny do spraw powinności wojskowej.

Art. 4. nakazuje utworzyć w Chełmie wydział śledczy III. klasy.

Art. 5 nakazuje utworzyć wydział budowlany, oraz urzędy inżyniera gubernialnego i dwóch jego pomocników, podług przepisów, ustanowionych dla cesarstwa.

Tenże artykuł orzeka, iż na urzędników chełmskich instytucyj gubernialnych nie rozciągają się obowiązujące w gub. Królestwa przepisy co do udzielania im pieniędzy na mieszkanie, opał i oświetlenie.

Art. 6 pozostawia urzędnikom do wyboru dalsze uczestnictwo w kasie emerytalnej gub. Królestwa Polskiego, albo poddanie się ogólnym przepisom cesarstwa co do emerytur.

Art. 7 pozostawia ministrowi spraw wewnętrznych ustanowienie personalu i wydatków na urzędy powiatowe w gubernii chełmskiej.

Art. 8 zwiększa do 3600 rubli rocznie wydatki na utrzymanie kancelaryi urzędu gubernialnego dla spraw włościańskich w Łomży (wskutek włączenia pow. węgrowskiego do gub. łomżyńskiej).

Art. 9 znosi wydział śledczy w Siedlcach.

Art. 10 zmniejsza o 5850 rubli kredyt na wydatki biurowe rządów gubernialnych w guberniach Królestwa (z powodu wyłączenia gub. chełmskiej).

Art. 11 postanawia, że ustawa niniejsza ma obowiązywać z dniem 14/1 września 1913 r.

Art. 12 postanawia, że od r. 1914 skarb ma wydawać po 125.850 rubli rocznie na utrzymanie chełmskich instytucyj gubernialnych, zaś w r. 1913 ma wydać na tenże cel 41.950 rubli.

Art. 13 przeznacza na wydatki weterynaryjne w r. 1913 w gub. chełmskiej 1207 rubli, zaś od r. 1914 po 3620 rubli rocznie z sum pobieranych za bydło.

Art. 14 przeznacza na utrzymanie w 1913 roku redaktora „Chełmskich wiadomości gubernialnych" 367 rubli, zaś od r. 1914 po 1100 rubli rocznie z dochodów drukarni gubernialnej.

Z tekstu przytoczonej ustawy wprowadczej wynika, że z dniem 14 b. m. istnieć zaczyna nowa gubernia chełmska i jednocześnie znosi się gubernię siedlecką. Zarazem istnieć zaczyna w nowej postaci gubernia lubelska, jak również nową postać przybiera gubernia łomżyńska, do której przechodzi powiat węgrowski z dawnej gubernii siedleckiej.

Japonia i Chiny.

Po zdobyciu Nankinu przez wojska rządowe trwało trzy dni plondrowanie tego milionowego miasta. Generał Czachsun bowiem zdołał hufce swe zwerbowane w Szantung, a złożone przeważnie z lądowych i rzecznych piratów, skłonić do zaatakowania Nankinu jedynie przyrzeczeniem, iż po zdobyciu dozwolone będzie plondrowanie. Owóż w ciągu trzech dni dziać się tam miały rzeczy, wobec których bledną nawet wszystkie okrucieństwa bałkańskie. Także pewna liczba Japończyków postradała mienie, lub życie, lub jedno i drugie, jakkolwiek nad domami swymi wywiesili chorągwie japońskie.

Dało to powód, jak już wiadomo, do ogromnego wzburzenia w Japonii. Tamtejsza opinia publiczna namiętnie domaga się ukarania winnych, wynagrodzenia pokrzywdzonych i satysfakcyi dla państwa. Rząd japoński poczynił też w tym kierunku różne zarządzenia. Ale ogółu japońskiego to niezadowala. Tempo akcyi rządowej wydaje mu się za powolne. Ztąd niezadowolenie z rządu, ztąd zarzuty, że postępuje on za miękko. Przed kilku dniami stowarzyszenie, które postawiło sobie na celu pokojowe przetrawienie Chin wpływem japońskim, zwołało do ogrodu Szubida w Tokio wiec ludowy, na którym przy olbrzymim udziale uczestników zażądano zmobilizowania armii i floty, jakoteż obsadzenia południowej Mandżuryi, wschodniej Mongolii i Nankinu. Albo niech rząd przystąpi do działania — wołał jeden z mowców, gorąco aklamowany, — albo niech ustąpi miejsca takiemu, który działać zechce. Po wiecu niezliczone tłumy podążyły przed ministerstwo spraw zagranicznych, domagając się mobilizacyi i przykładnego zadośćuczynienia za „hańbę nankińską". Policya zachowała się przytem prawie biernie — wobec czego przypuszczają, że rząd wcale nic niema przeciw temu, by go popchnięto do energicznego wystąpienia.

Tak więc skutkiem rewolucyi w Chinach południowych, której przywódcy Sunjatsen, Hsingwang i Czengczimei umknęli do Japonii, stosunki chińsko-japońskie uległy groźnemu naprężeniu. Podbicie południa przez generałów Yuanszikaja nie na rękę jest Japończykom. Japońscy kapitaliści, którzy finansowali ową rewolucyę, japońskie fabryki broni, które dostarczyły broni rewolucyonistom, obawiają się, że przyjdzie im postradać ogromne te wkłady. Także politykom tokijskim tryumf Yuanszikaja pokrzyżował plany. Imbardziej polepszały się widoki prowizorycznego prezydenta Chin, tem chłodniejsze wobec bratniego państwa było stanowisko Japonii. Japoński poseł w Pekinie Juidżin, osobisty Yuanszikaja przyjaciel, został nagle odwołany. Yuanszikaj starał się jednakowoż usilnie o to, by Japonii nie dać żadnego powodu do skargi. Dopiero zajścia w Nankinie dostarczyły upragnionego pretekstu do wystąpienia Japonii wobec Chin z różnemi pretensyami.

Jak daleko Japonia zapędzi się w swym wobec Chin antagonizmu, trudno przewidzieć, jakkolwiek w tej chwili wszystkie objawy zdają się wskazywać na prawdopodobieństwo orężnego konfliktu. Sytuacya na Wschodzie azyatyckim i wybrzeżach Oceanu Spokojnego układa się obecnie w sposób dla Japonii wcale korzystny. Kanał panamski dopiero za kilka miesięcy stanie otworem dla przeprawy floty amerykańskiej. Japonia może w tej chwili wywrzeć na Chiny silny nacisk bez obawy, by któreś z mocarstw mogło, a więc i chciało, przeszkodzić rozszerzeniu jej sfery wpływu w Chinach.

Zajścia w Nankinie, są tylko pretekstem, z którego rząd japoński skwapliwie korzysta. Załagodzenie też zatargu zawisło nie tyle od Chin, z któremi skutkiem ich wycieńczenia wcale liczyć się nie trzeba, lecz od stanowiska mocarstw. One zaś obecnie, jak już zaznaczono, nie zwrócą się przeciwko Japonii, ponieważ byłoby to dla nich ze zbyt wielkiemi trudnościami połączone.

Tokio. Odbył się tu w teatrze przy udziale kilkutysięcy osób miting, na którym domagano się uregulowania sprawy mandżurskiej i mongolskiej z bronią w ręku. Dzienniki domagają się, by wysłać wojska do Chin albo by gabinet podał się do dymisyi. Czynione są wielkie przygotowania do manifestacyi przeciw rządowi.

Tokio. Popełnił tu samobójstwo pewien młody człowiek, który w liście pozostawionym oświadczył, że zamordował dyrektora urzędu spraw zagr. Abego.

Londyn. Donoszą z Tokio: Japonia — jak zapewniają koła rządowe — nie przedsięweźmie żadnej akcyi stanowczej przeciwko Chinom, bez zgody Anglii. Cały szereg faktów zdaje się wskazywać na to, że między Japonią a Anglią istnieje w tym kierunku jakieś porozumienie.

KRONIKA.

Lwów, 12 września.

Kalendarz.

Sobota (13 września):
Tobiasza. — Chronisławy. — Położ. Paj. P. B.

Wschód słońca o godzinie 4·58 rano, zachód słońca o godzinie 5·43 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 9 stopni Cel.

87)

SPRAWA ROYAT.

(Pierre Dax. L'affaire de Royat).

CZĘŚĆ DRUGA.

VI.

Podejrzenia się utrwalają.

(Ciąg dalszy).

Armanda trzymała ciągle karton daleko, ponieważ czuła, że Jakób nie domyśla się niczego, nic nie przeczuwa.

— Otóż, Jakóbie — rzekła — pokazuje się, że moje przeczucia były bliskie prawdy.

— Armando, Armando, co mówisz?... Przez litość, jeżeli nie jesteś pewna, nie mów dalej... Ten list... ach! przeczytaj mi ten list!...

Opadł na fotel.

Ona także usiadła i zanim czytać zaczęła, jeszcze powiedziała:

— Solange Mercaeur miała udział w zbrodni...

— W zbrodni? — powtórzył jak nieprzytomny.

— To znaczy, w fałszywem zeznaniu. Do niej zresztą, ten list pisany.

— Fałszywe zeznanie?... List?... Jakim sposobem wpadł ci w ręce?...

— Mniejsza o to; główną rzeczą jest, że go posiadam, a dzięki temu listowi, Jakóbie, jesteśmy bliscy szczęścia...

— Szczęścia!... Ależ w takim razie moje dziecko, moja córka, moja mała Martunia?...

— Posłuchaj mnie.

Armanda przeczytała mu list. Biedny człowiek nie był w stanie słowa wymówić. I nagle, wybuchnął łkaniem.

Armanda i Ludwik razem z nim płakali.

— Czy to możliwe!... Boże!... czy to możliwe!... — szepnął wśród łez.

Chciał sam list przeczytać.

Łzy mu wzrok przesłaniały, lecz wreszcie udało mu się przeczytać.

— Tak, to jej pismo. Nieszczęśliwa!... Nikczemna!... Armando, gdzie jest moje dziecko?... Bądź błogosławiona, żeś list ten zdobyła!

Wstawał, znowu siadał, nie mógł uwierzyć w nagłe swoje szczęście.

I znowu pytał:

— Armando, czy na pewne znajdziemy moją małą Martę?... Gdzie iść, aby ją szukać, znaleźć, przycisnąć do mojej piersi i odebrać, ach! zabrać ją tej kobiecie na zawsze!... Dziś, teraz, już dla niej jest stracona...

Gdy panna Engilbert patrzyła na niego z radosnym wyrazem:

— Ty wiesz coś jeszcze więcej? — zawołał. — Powiedz mi wszystko. Znasz miejsce, w którem córka moja się znajduje?

Ona jeszcze czekała w obawie, żeby radość nie była nad jego siły.

— Armando, ty wiesz wszystko. Widzę to. Jesteś moim aniołem stróżem... Życie mi wróciłaś... Mów, mów, nie bój się niczego... Błagam ciebie... Wiesz, gdzie jest moje dziecko?

— Tak, wiem.

Powstał i wziął ją za rękę.

— Zlituj się, pójdźmy do niej. Prowadź mnie. Już nie mogę bez ciebie.

— Wiem, gdzie ona jest — odrzekła Armanda — ale musimy zachować pewne ostrożności, żeby dostać się do niej.

— Ostrożności? Ja jej ojciec? Mam prawo wejść wszędzie, wszędzie, gdzie się znajduje moja mała Martunia, mam prawo odebrać ja każdemu.., Czy to daleko ztąd?

— Nie.

— W Pornichet, ona jest w Pornichet!...

— Tak, mój przyjacielu; jutro ją ujrzysz.

— Dlaczego jutro dopiero?...

— Marta mieszka z Solange Mercoeur w willi, której wszystkie drzwi są na klucz zawsze pozamykane. Jeżeli ci to mówię, Jakóbie, to dlatego, że sama próbowałam wejść do środka.

— Nadaremnie?

— Nadaremnie.

— Och! pójdę wezwać policyę, która nie może odmówić mi pomocy.

— Jest prostszy sposób. Unikajmy rozgłosu. Jutro rano umieścisz się w mojej kabinie, która znajduje się naprzeciw willi Bluette. O dziesiątej dziecko wychodzi zwykle na przechadzkę z Solange. Pozwolisz im wyjść. Gdy będą na drodze pokażesz się i zabierzesz dziecko.

Farjeol chodził po pokoju, wzburzony.

— Jutro! jutro! a jeżeli matka przyjedzie dziś w nocy?

— Według listu, obiecuje przyjechać dopiero w przyszłym tygodniu.

Farjeol pochylił głowę. Szczęście go dławiło i drżał z obawy, żeby jaka przeszkoda nie stanęła mu w drodze, w ostatniej chwili.

— Jedyni moi przyjaciele — rzekł, zwracając się do Ludwika i jego siostry — chodźcie ze mną: zaprowadźcie mnie tam, gdzie jest moje dziecko. Pozostać tutaj, zdala od niej, byłoby tchórzostwem.

— Jakóbie, narazisz na niepowodzenie nasze przedsięwzięcie!

— Miejcie litość nademną, miejcie litość! — szepnął ze łzami w oczach.

Armanda chwilę się zastanowiła.

— Jeżeli sobie tego koniecznie życzysz, mój przyjacielu, wyjdziemy wszyscy troje razem i zaprowadzimy ciebie do Bluette. Ale musisz nam obojgu obiecać, że nie uczynisz nic takiego, coby mogło zaszkodzić jutrzejszym naszym zamiarom. Jesteśmy bliscy powodzenia. Wystrzegajmy się więc wszelkiej nieostrożności, którąby wszystko w niwecz obróciła.

— Obiecuję wam — zapewnił Jakób — zrobię wszystko co chcecie. Niechaj to tylko będzie dla mnie pociechą, że zobaczę światło, które świeci nad mojem dzieckiem, pokój, w którym ona mieszka... a kto wie, może na firankach zarysuje się cień ładnej jej główki...

Wyszli wszyscy troje. Ani jedno słowo nie padło z ich ust aż do Bluette.

Dochodząc do kraty, Armanda szepnęła:

— Jakóbie, wierzę twemu słowu. Nie uczynisz nic coby nas zdradzić mogło?

— Bądź spokojna.

— A zatem, jesteśmy na miejscu.

Zatrzymali się.

Jedno z okien szaletu było oświecone.

Gałęzie jodeł na pół to okno przysłaniały, ale dość było widać, aby można rozróżnić cienie posuwające się w pokoju.

Ta część plaży była zupełnie pusta.

W cieniach nocy, słychać było przyspieszony oddech trojga przyjaciół. Nie mówiąc nic do siebie, stali tam długo.

Nareszcie Armanda przerwała milczenie.

— Chodźcie — rzekła.

Ludwik i Jakób poszli za nią, przechodząc na drugą stronę drogi.

Stał tu cały rząd kabin.

— Oto jest nasza — rzekła Armanda. — Tutaj wejdziesz... Ja także znajdę się niedaleko, nie na to, aby otrzymać pierwszy pocałunek naszej pieszczoszki, lecz drugi...

Jakób przyłożył rękę do serca.

— Do jutra... Jak to daleko!... — szepnął.

Potem zwracając się do Bluette:

— Do widzenia, kochanie, do widzenia dziecino moja najmilsza, niedługo!...

(Ciąg dalszy nastąpi).

— **Podróż JE. P. Ministra kolei żelaznych** bar. Forstera do Lwowa, do wschodniej Galicyi i na Bukowinę, zapowiedziana na koniec września, została odłożona na czas późniejszy. Przyczyna zmiany terminu jest opóźnienie wykończenia nowego budynku dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie, którego poświęcenie ma się odbyć przy udziale P. Ministra. Jeżeli nie zajdą nieprzewidziane przeszkody, można się spodziewać przyjazdu P. Ministra do Lwowa w końcu października.

— **W stanie zdrowia** czcigodnego dr, Antoniego Małeckiego nastąpiło ubiegłej nocy znaczne pogorszenie. Dziś, w południe — jak się dowiadujemy — daje się zauważyć nieznaczne polepszenie. Gorączka zmalała. U łoża chorego czuwa bez przerwy dr. Aleksiewicz.

— **Wiadomości osobiste.** Starszy rabin dr. Caro powrócił z urlopu i objął urzędowanie.

— **Egzaminy prywatne w Akademii handlowej** dla osób, które nabyły znajomości przedmiotów handlowych w drodze nauki prywatnej, odbędą się w terminie jesiennym 30 b m. Podania, ostemplowane marką na 1 kor. i zaopatrzone w metrykę, ostatnie świadectwo szkolne i świadectwo moralności, należy wnosić do dyrekcyi Akademii handlowej najdalej do 20 b. m. Do podania należy dołączyć taksę egzaminacyjną, wynoszącą 16 kor. za każdy przedmiot.

— **Losowanie posagów.** W gmachu ratuszowym odbyło się doroczne losowanie posagów dla dziewcząt służących, z fundacyi dr. Malinowskiego. Posagi po 500 kor. wylosowały: 28-letnia Ludwika Jaworska, służąca u p. Fischerów i 26-letnia Emilia Żyła, służąca u p. Immerdauerów. Kwoty posagowe ulokowane zostaną na nazwisko wygrywających na książeczkach galic. Kasy oszczędności, które przechowa następnie kasa Wydziału krajowego i wyda je właścicielkom posagu po zawarciu związku małżeńskiego, o ile nastąpi ono przed ukończeniem 30 r. życia. W razie przeciwnym przepada posag na rzecz majątku zakładowego fundacyi.

— **Zwinięcie ekspozytury Biura Patronatu Spółek rolniczych.** Wydział krajowy postanowił zwinąć krakowską ekspozyturę krajowego Biura Patronatu Spółek rolniczych, a całą dotychczasową administracyę rejonową przenieść do Biura Patronatu we Lwowie z d. 1 października b. r. Zarząd biura wzywa spółki, aby wszelkie korespondencye wysyłały już od dnia 27 września b. r. pod adresem Biura Patronatu do Lwowa.

— **Zjazd śpiewacki.** Sekcya muzyczna komitetu obchodu rocznicy 1863 r. nadesłała nam komunikat następujący: W dniach 18, 19 i 20 października b. r., odbędzie się we Lwowie 1. ogólny Zjazd towarzystw śpiewackich i muzycznych. Powołując się na poprzednie odezwy, zwracamy się ponownie do towarzystw, które na nasze wezwanie dotychczas nie odpisały, aby zechciały odwrotną pocztą nadesłać szczegółowe odpowiedzi: 1) czy zgłaszają swe przystąpienie do powstać mającego Związku; 2) czy wezmą udział w koncercie, czy tylko w obradach i to w jakiej liczbie (nazwiska wymienić); 3) z jakich udogodnień pragną korzystać? Odpowiedź należy kierować do przewodniczącego sekcyi muz. komitetu obchodu rocznicy r. 1863 — Dyonizego Totha, we Lwowie, ul. 3 Maja 16.

— **Poszukiwanie pracy przez galicyjskich robotników rolnych w Bułgaryi.** W ostatnich czasach daje się spostrzegać pewien ruch galicyjskich robotników rolnych do Bułgaryi, wywołany niewątpliwie, przynajmniej w znacznej części, przez ogłoszenia biura pośrednictwa pracy „Mercur“ w Sofii. — Wydarzyło się jednak kilkakrotnie, że robotnicy tutejsi, którzy w nadziei łatwiejszego zarobku udali się do Bułgaryi, nie znaleźli tam odpowiedniego zajęcia. — Ostrzega się przeto robotników rolnych, aby nie wyjeżdżali na zarobek do Bułgaryi, nie zawarłszy poprzednio umowy o najem pracy i nie zapewniwszy sobie w ten sposób zarobku, o który w obecnej chwili w Bułgaryi nie łatwo.

— **W sprawie swojskich narzędzi i maszyn** oraz w sprawie zorganizowania naszego przemysłu metalowego pojawiła się broszura Z. Korosteńskiego, redaktora *Dźwigni*. — Jako najłatwiejszą z maszyn narzędziowych, dających się wytwarzać w kraju, uważa autor maszynę kowalską typu Hoduch-Piast, która, w razie zorganizowania 2000 naszych majstrów kowalskich w Związek krajowy, mogłaby dawać przedsiębiorcy znaczne zyski. — Rysunki takiej maszyny, o wyglądzie popularnego „młota mechanicznego“ okazuje a projekt „Związku kowali i metalowców w Galicyi“ przesyła autor interesentom za zgłoszenim się pod adresem: Redakcya *Dźwigni*, Lwów, ul. Chorążczyzny l. 5.

— **Cholera w Galicyi.** W Oporcu, w powiecie skolskim, zachorowała świeżo wśród objawów cholerycznych jedna osoba tak, iż z poprzednio wykazanemi pozostają w tej gminie trzy osoby chore.

W Sławsku, tego samego powiatu, zaszedł jeden podejrzany wypadek zachorowania.

Badanie bakteryologiczne w obu świeżych wypadkach w toku.

— **Statystyka frekwencyi w szkołach ludowych i wydziałowych w Krakowie.** Do 45 szkół miejskich, ludowych i wydziałowych, w Krakowie, zapisało się na bieżący rok szkolny 14.625 dzieci (7725 dziewcząt i 6390 chłopców).

△ **Z Izby sądowej.** W tutejszym sądzie powiatowym S. III. odbyła się wczoraj rozprawa karna przeciw Jakóbowi Hanuszowi, kierownikowi lwowskiej filii biura emigracyjnego „Canadian Pacific“, oskarżonemu o przekroczenie ustawy emigracyjnej Po przeprowadzonej rozprawie sędzia uznał Hanusza winnym przekroczenia ustawy emigracyjnej przez utrzymywanie pokątnych agentów emigracyjnych i nakłanianie do emigracyi i skazał go za to na karę 20-dniowego aresztu z zamianą na grzywnę 200 kor. Uwolnił go natomiast od zarzutu wysyłania emigrantów w wieku popisowym.

△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: pulares z pieniędzmi; w ul. Halickiej banknot 10 koronowy.

△ **Zatruci gazem.** W pracowni tapicera p. Aleksandra Kurowskiego przy ulicy Skarbkowskiej l. 5 znaleziono dziś rano w stanie nieprzytomnym dwóch terminatorów: 19-letniego Ludwika Będzińskiego i 16-letniego Gustawa Stawiarskiego. Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego stwierdziwszy u obu zatrucie gazem, uchodzącym z pękniętej rury w ulicy, odwiozło obu do szpitala powszechnego.

(△) **Miła małżonka.** Józefa Stalkamerowa, żona majstra piekarskiego, ukradła mężowi z biurka 452 koron i uciekła w towarzystwie młodego czeladnika, którego nazwiska stroskany mąż nie zna.

(△) **Zaginął.** Przed kilku dniami wyszedł z Zamarstynowa na robotę Bazyli Zastrocki i do tej pory nie wrócił.

(△) **Zgubiono:** złotą torebką ozdobioną kamieniami; pulares zawierający parę kolczyków i złotą obrączkę; książeczkę galicyjskiej Kasy oszczędności Izaka Sobla na 40 koron; srebrny zegarek pozłacany.

(△) **Rabunek w biały dzień.** Niejaki Dułyk, 15 letni chłopiec, syn właściciela sklepiku przy ul. Hofmana, dopuścił się wczoraj w południe rabunku i ciężkiego uszkodzenia ciała na osobie 24 letniej Pepi Weissteinównej, właścicielki owocarni przy ul. Piekarskiej l. 3. Dułyk przybył do owocarni przed południem, pił wodę sodową i jadł cukierki i owoce, przyczem toczył pogawędkę. W południe gdy W. chciała iść na obiad i zażądała zapłaty, Dułyk wstał z krzesła i podszedłszy do lady, ugodził W. nożem w klatkę piersiową, powalił ją na podłogę, a drugi cios wymierzył w plecy. Gdy napadnięta poczęła wołać ratunku, Dułyk otworzył szybko szufladę, porwał trochę pieniędzy i uciekł ze sklepu. Wprawdzie przechodnie ścigali go zaraz, ale bezskutecznie. Zajęto się ranną, którą opatrzyło pogotowie ratunkowe, poczem pozostawiono ją w domowem leczeniu; obie rany nie grożą jej życiu. Policya natychmiast zarządziła pościg za bandytą. Stwierdzono, że Dułyk nie mieszka u ojca, któremu przed kilku dniami ukradł pieniądze i dom opuścił.

Dziś przed południem aresztowała policya Józefa Dułyka, który wypiera się jakoby dopuścił się rabunku. Twierdzi, że przybył do owocarni i prosił Weinsteinównej o skredytowanie owoców, na co ona się zgodziła. Gdy zjadł, poczęła upominać się o zapłatę, a równocześnie wyrzuciła go ze sklepu, przyczem uderzyła go w twarz. Wtedy porwał jakiś przedmiot, leżący na stoliku i ugodził ją nim dwa razy, poczem uciekł. Pieniędzy żadnych nie brał.

(△) **O zabójstwo.** Dziś przed południem przed tutejszym trybunałem sądu przysięgłych odbywa się rozprawa karna przeciw 57-letniemu Mikołajowi Sendułkowi, czeladnikowi szewskiemu, o zbrodnię zabójstwa popełnioną tem, że w dniu 15 czerwca b. r. posprzeczawszy się w warstacie z drugim czeladnikiem Władysławem Dmuchałą o drobnostkę, chwycił z warstatu szeroki ostry nóż i zadał Dmuchale cios w serce. Dmuchała padł martwy.

Obwiniony twierdzi na rozprawie, że w chwili krytycznej był tak oszołomiony trunkiem, że nie zdawał sobie sprawy z tego, co się z nim działo.

Wyrok zapadnie po południu.

(△) **Kronika policyjna.** Z mieszkania p. Józefa Starka skradziono gruby złoty łańcuszek.

Zaoszczędzoną w służbie kwotę 240 koron skradziono wczoraj z kufra Maryi Olejnikowej.

Zwój sukna na ubranie wartości 300 koron skradziono wczoraj z wozu, na pl. Kapitulnym, na szkodę firmy spedycyjnej Leinkaufa.

Ze strychu gmachu Wydziału krajowego przy ul. Kościuszki skradli złodzieje mnóstwo rozmaitych przedmiotów, między innemi garderobę zimową, własność żony dyrektora urzędów pomocniczych p. Piotrowskiego.

Męskie palto zimowe z czapką z baranków krymskich, wartości około 200 koron skradziono dziś z mieszkania J. Schora przy ulicy Pańskiej l. 8.

Do sklepu konsumcyjnego funkcyonaryuszów pocztowych przy ul. św. Teresy włamali się ubiegłej nocy złodzieje i zabrali rozmaite towary.

W sklepie kupca Jakóba Pasternaka przy ul. Szpitalnej schwytano dziś 18-letniego Józefa Trojana w chwili, gdy włamawszy się do sklepu kradł pieniądze z lady. Trojana poszukuje też żandarmerya za kradzież w Zamarstynowie.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: w Kamionce Strumiłowej Natalia z Nofoków 1 v. Stróżecka 2 v. Krówczyńska, żona adwokata krajowego;

w Pradze, Wilhelm Amort, czeski artysta-rzeźbiarz, w 49 r. życia.

— **Pomnik Hussa w Pradze.** W Pradze rozpoczęto już prace przygotowawcze około budowy pomnika Jana Hussa. Pomnik ten, dłuta rzeźbiarza czeskiego Szalouna, ma być gotowy w r. 1915 i stanąć na placu staromiejskim.

— **Zasądzenie redaktora.** Redaktora *Wiarusa Polskiego* p. Stanisława Kunce zasądził sąd w Bochum na 200 marek lub 20 dni więzienia za naganę tych, którzy porzucają swoje polskie nazwiska, a przyjmują niemieckie. Sąd dopatrzył się w tym artykule obrazy braci Brukselewiczów, którzy przybrali nazwisko Blume. Prokurator żądał ukarania p. Kuncy dwoma tygodniami więzienia.

— **Z Jasnej Góry.** Rossyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych pozwoliło p. Janowi Zienkowskiemu z Warszawy wstąpić do klasztoru OO. Paulinów na Jasnej Górze. Wkrótce też ma wstąpić do tegoż klasztoru dwu księży świeckich.

— **Hojny zapis.** Zmarły w Grodzisku ks. prałat, Antoni Maciążkiewicz, znaczny swój majątek przekazał testamentem na następujące cele społeczne: rb. 14.000 do równego podziału między 7 kościołów: w Aleksandrowie, w pow. łódzkim, w Mazewie w pow. łęczyckim, w Grodzisku, w pow. błońskim, w Żychlinie, w pow. kutnowskim, św. Barbary, Zbawiciela i Wszystkich Świętych w Warszawie. Nadto dla proboszczów przy tych kościołach po rb. 1000 dla każdego, jako fundusz wieczysty, od którego odsetki obracane być mają na nabożeństwo żałobne za duszę zmarłego.

Dalej idą legaty następujące: 10.000 rb. na kapitał żelazny, od którego odsetki mają być przeznaczone co rok na zapomogi dla młodzieńców, sposobiących się do stanu duchownego. 10.000 rb. na fundusz stypendyalny dla młodzieńców rzymsko-katolickich, kształcących się w szkołach rządowych. 10.000 rb. na fundusz stypendyalny dla młodzieńców, kształcących się wyżej. 10.000 rb. na fundusz posagowy dla panien sierot lub półsierot. 10.000 rb. na fundusz żelazny, od którego odsetki obracane być mają na zapomogi dla 5-ciu wdów obarczonych dziećmi. 10.000 rb. na fundusz z którego odsetek wydawane być mają zapomogi 5-iu obywatelem podupadłym lub urzędnikom. 10.000 rb. na udzielenie zapomóg ubogim wychowańcom zakładów ks. Siemca. 10.000 rb. jako kapitał żelazny, od którego odsetki pobierać ma Pogotowie zatunkowe.

Legaty powyższe mają być wypłacane w całości, przypadające od nich na rzecz skarbu opłaty mają być pobrane z reszty majątku.

Na egzekutorów testamentu zmarły wyznaczył ks. Ignacego Dudrewicza, proboszcza parafii praskiej i ks. Szcześniaka, proboszcza parafii św. Barbary.

— **Dzika zemsta.** Warszawski *Kuryer Poranny* donosi, że w dniu 6 bm. około godz. 10 wieczorem w pobliżu stacyi Jabłonna, stróż przejazdowy spostrzegł na torze leżącą postać ludzką. Gdy się zbliżył, ujrzał oficera, który jęczał z bólu. Okazało się, że koła wagonów odcięły mu obie nogi i palce u prawej ręki. Stróż zawiadomił służbę stacyjną, która pospieszyła z pomocą nieszczęśliwemu. Podczas opatrunku oświadczył, że jest porucznikiem 8 pułku Estlandzkiego, nazywa się Perkow, liczy lat 35, a zrzucony został z wagonu przez jakiegoś człowieka, który miał do niego złość.

Porucznika Perkowa w stanie ciężkim przewieziono do Warszawy.

Kronika prowincyonalna.

§ Wiec w sprawie klęsk elementarnych. Dnia 2 b. m. odbył się w Mielcu w sali Rady powiatowej wiec w sprawie klęsk elementarnych, spowodowanych długotrwającymi deszczami i wylewami. W zebraniu wzięli udział marszałek powiatowy Jan hr. Tarnowski z Chorzelowa, posłowie dr. Kędzior i dr. Hupka, członkowie Towarzystwa rolniczego okręgowego i Spółki handlowej „Kłos“, komisarz starostwa p. Lenczewski i wójtowie poszczególnych gmin. Zastęp wiecowników był znaczny. Wiec zagaił hr. Tarnowski, podnosząc wielkość tegorocznych klęsk i zakomunikował, jakie starania poczyniły Rada powiatowa i Towarzystwo rolnicze okręgowe w c. k. Namiestnictwie i Wydziale krajowym, aby przyjść z pomocą dotkniętym klęską.

Następnie sekretarz Towarzystwa rolniczego p. Kaysiewicz przeczytał odpisy podań do c. k. Namiestnictwa, zawierające opisy szkód, wyrządzonych w powiecie mieleckim w ziemiopłodach. Wysokość strat wynosi 6,218.750 koron. Inżynier powiatowy p. Szafer odczytał odpis podanych szkód w drogach, wynoszących 50.000 koron. Komisarz starostwa p. Lenczewski oświadczył, że otrzymał na doraźne zapomogi 3.000 koron i na reperacyę dróg 6.000 koron.

Następnie otworzył hr. Tarnowski dyskusyę, poczem przyjęto jednogłośnie następujące wnioski, sformułowane przez posła Kędziora:

Walne zgromadzenie Towarzystwa rolniczego okręgowego w Mielcu wraz z zebranymi naczelnikami gmin, przełożonymi obszarów dworskich i proboszczami uchwala:

I. Uprosić prezydya Towarzystwa rolniczego, Rady powiatowej i Towarzystwa Kółek rolniczych o przedstawienie Rządowi i Wydziałowi krajowemu następujących postulatów w sprawie zapomogowej z powodu powodzi i ulewnych deszczów:

1) Wyznaczenie wydatnych zapomóg ze skarbu kraju i Państwa na naprawę dróg powiatowych i gminnych, na odnowienie zabagnionych gruntów i wykonanie nagłych budowli ochronnych, celem dostarczenia zarobku ludności;

2) zapomóg bezzwrotnych i pożyczek bezprocentowych na zakupno nasion dla zasiewów ozomych i jarych, tudzież paszy dla przezimowania żywego inwentarza, niemniej też nizko oprocentowanych pożyczek zwrotnych po 3-ch latach na cele gospodarcze dla właścicieli i dzierżawców średniej i wielkiej własności ziemskiej;

3) zapomóg bezzwrotnych dla ludności dotkniętej powodzią na zakupno środków żywności i paszy, tudzież ziarna na zasiew i nawozów sztucznych;

4) odpisanie podatku gruntowego i domowo-klasowego na rok 1913, tudzież wstrzymanie egzekucyi podatków do pierwszego października 1914;

5) bezpłatnego dostarczania odpadków soli kamiennej dla bydła w stosunku do ilości inwentarza;

6) utworzenie składów drzewa budulcowego i opałowego na stacyach kolejowych;

7) przyspieszenie wykonania budowli publicznych ze skarbu kraju i Państwa, a w szczególności mostu na Wisłoce w Przecławiu celem dostarczenia zarobku ludności;

8) przyznanie jeszcze przed zimą zniżek taryfowych na kolejach dla przewozu zboża, ziemniaków, paszy, soli, tudzież opału (drzewa, węgla i ropy) i ściółki dla gospodarstw dotkniętych klęską.

II. Domagać się utworzenia powiatowego Komitetu ratunkowego, do którego weszliby delegaci Rady powiatowej, tudzież Towarzystwa rolniczego okręgowego i Towarzystwa Kółek rolniczych.

III. Wybrać delegacyę do J. E. P. Namiestnika, która przedłożyłaby powyższe postulaty. Udział w delegacyi wezmą nadto posłowie powiatu mieleckiego.

O godzinie 1 po południu zamknął prezes posiedzenie, dziękując zebranym za tak liczny udział.

§ Parafia rzym.-kat. w Dunajowie obchodziła w dniu 30 z. m. pięciowiekową rocznicę swego istnienia.

§ Licytacya. Dnia 17 b. m., o godzinie 9 rano odbędzie się w magazynach towarowych na stacyi w Stryju publiczny przetarg niepodjętych towarów.

§ W Krynicy bawiło od 15 maja do 4 września br. ogółem 6974 osób.

§ Podczas kłótni — jak donoszą nam z Brzeska — pokaleczyli w Okocimiu Józef Sala i Jan Ruszaj tak ciężko 19-letniego Antoniego Kotrę, że ten po dwóch godzinach męczarni zakończył życie. Sprawcy zostali przyaresztowani i odstawieni do sądu powiatowego w Brzesku.

§ Śmiertelny wypadek. Z Bohorodczan donoszą: Dnia 28 z. m. 55-letnia Justyna Sadzukowa z Pasiecznej, pow. nadwórniańskiego, idąc na odpust do Biłkowa, spadła z kładki do wezbranego potoka w Bitkowie i utopiła się mimo natychmiastowego ratunku, z jakim pospieszyli jej idący tą samą drogą ludzie. Zwłoki Sadzukowej wyrzucił potok około 60 metrów od miejsca wypadku przy ujściu do Bystrzycy, zkąd je brat utopionej tego samego dnia zabrał do domu.

§ Śmierć od pioruna. Z Wadowic donoszą nam: Dnia 4 b. m. po północy uderzył piorun w dom naczelnika gminy w Mucharzu i zabił śpiącego w przyległej komorze robotnika cegielnianego, 42-letniego Józefa Hojskiego z Tomic. Prócz tego padła 1 krowa w stajni, również trafiona od pioruna.

Kronika zagraniczna.

* Międzynarodowy Zjazd psychiatrów odbędzie się w grudniu b. r. w Moskwie.

* Tragiczny zgon lotników. Na polu wzlotów w Bron, w pobliżu Lugdunu, spadł przedwczoraj oficer Chaumienne, przydzielony do kursu lotników i zabił się na miejscu.

Lotnik Ringer wzniósł się wczoraj w Johanisthalu, ubiegając się o narodową nagrodę

Zaraz po wzlocie spadł z wysokości 200 metrów i zabił się na miejscu. Aparat całkiem zniszczony.

W Büchenbauern — jak donoszą z Berlina — spadł latawiec wojskowy pośród publiczności. Cztery osoby poniosły śmierć, dwie są ciężko ranione, aparat zaś został strzaskany.

* Katastrofa kolejowa. Z Tyflisu donoszą: W pobliżu Bajdaku na linii kolejowej do Karsu, przy pociągu wojskowym oderwało się kilka wagonów, które wpadły na pociąg, idący z tyłu. Wskutek zderzenia sześć osób odniosło ciężkie, a sześć lekkie obrażenia.

* Cholera. W Rumunii, według urzędowego zestawienia, było od czasu wybuchu epidemii 1555 zasłabnięć na cholerę, z tego 661 wypadków śmiertelnych.

* Starożytny port. Jak donoszą z Rzymu, w odległości 1200 metrów od brzegu morskiego natrafiono w tych dniach na ślady starej przystani, należącej do miasta Pompei.

* Spalona fabryka tytoniu. W Krzemieńczugu zniszczył pożar fabrykę tytoniu Rabinowicza. Szkoda wynosi 150.000 rubli.

* Były sułtan Abdul Hamid — jak donoszą z Konstantynopola do pism wiedeńskich — jest umierający.

* W Nowoczerkasku spłonęło onegdaj w tamtejszym Klubie szlacheckim archiwum wraz z cennymi skryptami i dokumentami historycznymi.

* Burmistrz Nowego Jorku, Gaynor, zmarł nagle na parowcu podczas wycieczki.

* Odkrycie bakcyla wścieklizny. Lekarz japoński Noronchi — jak donoszą z Nowego Jorku — odkrył bakcyla wścieklizny.

Wiedeń, 10 września.

(Trzy kongresy. — Wystawa samarytańska).

Obraz uliczny naddunajskiej stolicy w ostatnich dniach uległ znacznej zmianie, ożywił się tysiącami ludzi obcych, którzy przybyli dla wzięcia udziału w kongresach do Wiednia zwołanych. Panowie i panie z odznakami kongresowemi uwijają się wśród tłumów, słychać po ulicach rozmaite języki, a osobliwości wiedeńskie mają teraz mnogo odwiedzających je turystów.

W sali posiedzeń parlamentu otwarto wczoraj uroczyście drugi międzynarodowy kongres samarytański (*Kongress für Rettungswesen und Unfallverhüttung*), na który zjechało się do Wiednia blisko półtora tysiąca pań i panów z całej Europy.

Z kongresem tym połączono wystawę samarytańską, którą umieszczono w sali kolumnowej Rady państwa. Wystawa ta ukazuje środki do szybkiej pomocy w razie wypadków nieszczęśliwych, pokazuje urządzenia, które wypadki uniemożliwiają. Wystawa opowiada o nieszczęśliwych wypadkach w wnętrzu ziemi, w kopalniach, na budowlach, wskazuje na cały szereg urządzeń z dziedziny hygieny społecznej i t. d. Bardzo ciekawe są objekty wystawowe związane z wypadkami, jakie zdarzają się na ulicach miasta i z organizacyą szybkiej pomocy przy takich wypadkach.

Wczoraj uroczystemi przemówieniami otwarto kongres samarytański. Sekcye kongresowe ukonstytuowały się i rozpoczęły bezwłocznie pracę. Na sekcye zgłoszono 209 referatów tyczących się wszelkich gałęzi służby samarytańskiej.

Po raz czternasty zebrał się na sesyę i to w Wiedniu międzynarodowy instytut statystyczny. Znaczna liczba światłych mężów nauki przybyła do stolicy austryackiej do wzięcia udziału w kongresie tym, który bezwłocznie zabrał się do pracy. Kongres statystyczny w trzech sekcyach zajmuje się aktualnemi kwestyami z zakresu statystyki tak naukowej, jak administracyjnej. Pierwsza z tych sekcyj zajmuje się przeważnie kwestyą statystyki ludnościowej, druga, której przewodniczy były francuski minister Guyot, zagadnieniami gospodarczemi, trzecia omówieniem problemów społecznych.

Trzeci z kongresów — to kongres syonistyczny, który sprowadził do Wiednia przeszło 5000 uczestników, w tej liczbie równo 800 z Galicyi, a blisko 300 z Królestwa Polskiego.

K. B.

Notatki literacko-artystyczne.

Z Teatru Niezależnego. Wczoraj w sali Teatru Nowego przy ul. Grodeckiej wystawił Teatr Niezależny, pod kierownictwem p. Antoniego Godziemby Wysockiego, komedyę Cypryana Norwida pt. „Noc tysiączna i druga“. Mimo szalonego wichru i ulewy zebrało się bardzo wiele wytwornej publiczności na to pierwsze we Lwowie przedstawienie utworu scenicznego autora „Krakusa“.

Przedstawienie poprzedziła prelekcya krytyka i wydawcy poezyj Norwida, p. Romana Zrębowicza. W przeszło godzinę trwającym odczycie dał prelegent dokładny obraz życia i twórczości Norwida, oraz rozbiór najcelniejszych dzieł jego, zatrzymując się dłużej nad „Nocą tysiączną i drugą“, która jakkolwiek nie należy do najlepszych utworów scenicznych poety, jest ciekawa z tego względu, iż mamy w niej niejako zobrazowanie stosunku miłosnego Norwida do pięknej pani Kalergis.

Interesujący odczyt, wygłoszony pięknie, nagrodziła publiczność hucznymi oklaskami.

Przedstawienie dyalogowej i bardzo trudnej do oddania komedyi wypadło nadspodziewanie dobrze. Szczególnie podnieść należy reżyseryę, która spoczywała w rękach p. Marczewskiego. Scena była urządzona pięknie, kostiumy stylowe, akt II. z ładnym widokiem na wzgórza włoskie, oświetlone wschodzącem słońcem, robił istotnie wrażenie.

Poszczególne sytuacye w scenach zaaranżowane zostały pomysłowo i ze smakiem. Wogóle widać było wiele starania i pieczołowitości.

Jak na młode, „nierutynowane“ siły aktorskie grano równo, dobrze, miejscami bardzo dobrze. Bardzo dobrą Damą, pełną wdzięku i kokieteryi była p, Pielecka, siła w „Teatrze Niezależnym“ nieprzeciętna i wiele obiecująca na przyszłość. Doskonałym Luciem, chytrym oberżystą włoskim, był p. Szymeczek, pewny w ruchach, swobodny, nie szarżujący, o dobrym głosie. Rolę Rogera z Czarnolesia, trudną i nie bardzo wdzięczną, pojął bardzo inteligentnie p. Paprocki. Grał ją ze smakiem, prostotą i siłą, do czego przyczyniała się piękna dykcya. Nie zdołał jednak oddać w całości piękna tej postaci. Doktorem, zupełnie dobrym, był p. Zachariasiewicz.

Każdy akt publiczność szczerze oklaskiwała. *(art. s.)*

Ze sztuki. Zarząd lwowskiego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przypomina, że na projektowaną wystawę akwarel, pasteli, rysunków i t. d. należy nadsyłać prace do 15 września b. r. Otwarcie tej wystawy nastąpi w pierwszych dniach października.

Pięćdziesiąta rocznica zgonu Korzeniowskiego. Teatry dramatyczne w Warszawie, pragnąc uczcić pamięć znakomitego pisarza polskiego Józefa Korzeniowskiego, którego 50-ta rocznica śmierci przypada w bieżącym miesiącu, powzięły godny uznania zamiar wystawienia dwóch jego komedyj.

Teatry rządowe wystawią „Starego męża“, Teatr Polski „Wąsy i perukę“.

F. Piestrak: Niemiecko-polski Słownik górniczy, Wieliczka 1913. W ostatnich czasach pojawiło się na półkach księgarskich dzieło p. Feliksa Piestraka, znanego zaszczytnie autora wielu cennych prac z dziedziny górnictwa, a w szczególności solnictwa krajowego, pod tytułem: „Niemiecko-polski Słownik górniczy“.

Z prawdziwem zaciekawieniem przeglądnęliśmy tę żmudną i mozolną pracę, obejmującą 539 + XII. stron druku i poświęconą polskim szkołom górniczym. Dziełem tem autor nie tylko przysłużył się górnictwu polskiemu, lecz wielu działom nauk technicznych, posługujących się przeważnie germanizmami, słowami koszlawemi i dziwolągami, niegodnymi pięknego języka ojczystego.

Spis dzieł, rozpraw, czasopism i rękopisów, użytych do zestawienia pracy powyższej, zawarty na str. X. i XI. tego dzieła, świadczy najlepiej o jej ścisłości i sumienności, 56 działów zaś techniki w niej uwzględnionych, wskazuje istotnie na to, że górnictwo nie jest nauką oderwaną, jedynie posiadającą własne słowa, lecz nauką zbiorową, w której niemal wszystkie działy techniki są zastąpione.

Ztąd też Słownik ten, mający niepospolite znaczenie w naszej literaturze, odda znaczne korzyści inżynierom, literatom, adwokatom, sądom, szkołom i urzędom, autor zaś osiągnie swój cel, w pięknej przedmowie do dzieła tego zakreślony, w zupełności.

Praca ta pojawiła się istotnie w sam czas, w samą porę, w chwili, w której górnictwu naszemu nowe przyświecają zorze, w której nowe otwierają się przed niem horyzonty, uwieńczone założeniem Akademii górniczej w Krakowie.

Młode siły, wyszkolone w Akademiach niemieckich, mające zająć niebawem tak ważne katedry profesoroskie, znajdą w niej tyle słów pięknych a zapomnianych, a przytem takie umiłowanie zawodu, że z pewnością ciężkiej i żmudnej swej pracy, wskutek spolszczania słów niemieckich nie odczują i owszem pracować będą z tem większą korzyścią dla Akademii i górnictwa polskiego.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek, 12 września, „Kobieta i pajac“, sztuka Piotra Louys'a i P. Frondaie. — W sobotę, 13 września, po poł. o godz. pół do 4, „Zaczarowane koło“, baśń dramatyczna Lucyana Rydla z Wandą Siemaszkową w roli Młynarki. — W sobotę, 13 września, wieczorem, „Zuchwalec“, operetka Karola Weinbergera. — W niedzielę, 14 września, po południu, o godzinie pół do 4 „Taniec czynowników“, komedya Leona Birinskiego. — W niedzielę, 14 września, wieczorem, „Zuchwalec“, operetka Karola Weinbergera. — W poniedziałek, 15 września, „Zuzia“, operetka Aladara Renyiego. — We wtorek, 16 września, po raz pierwszy (nowość) „Złote widma“, baśń w 5 aktach (6 obrazach) Tadeusza Konczyńskiego. Abonament Nr. 2. — We środę, 17 września, „Złote widma“, Tadeusza Konczyńskiego. — We czwartek, 18 września (wznowienie), „Straszny dwór“, opera w 4 aktach Stanisława Moniuszki, pierwszy występ Adama Didura w roli Zbigniewa. — W piątek, 19 września, „Złote widma“, Tadeusza Konczyńskiego. — W sobotę, 20 września po poł. „Wilhelm Tell“, Fryderyka Szyllera.

Repertuar Teatru Nowego we Lwowie.

Dziś, w piątek, 12 września, „Panna żołnierzem“. — W sobotę, 13 września, „Przywódca“, Stefana Krzywoszewskiego.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Jutro, w sobotę, 13 września, po raz pierwszy, „Pierwsza sztuka Fanny“, krotochwila w 3 aktach z prologiem i epilogiem, Bernarda Shaw'a. — Niedziela, 14 września, o godzinie 3·30 po południu, „Leci liście z drzewa...“, 4 strofy krwawej pieśni, J. Wiśniowskiego; o godzinie 7·30 wieczorem, „Pierwsza sztuka Fanny“, krotochwila w 3 aktach z prologiem i epilogiem, Bernarda Shaw'a. — Poniedziałek, 15 września, „Chatka w lesie“, dziwactwo dramatyczne w 5 ustępach, Wł. Syrokomli.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

Rada szkolna krajowa wyraziła Leonardowi Jezierskiemu, nauczycielowi 1-klasowej szkoły w Jodłówce, w okręgu jarosławskim, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, uznanie za wieloletnią gorliwą i skuteczną pracę w czasie służby nauczycielskiej; zatwierdziła wybór: ks. Antoniego Koleńskiego na zastępcę przewodniczącego Rady szkolnej okręgowej w Krośnie; Władysława Jankowskiego, nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły męskiej w Wojniłowie, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Kałuszu; Henryka Zysa, nauczyciela 5-klasowej szkoły męskiej w Łańcucie, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Łańcucie; Mikołaja Dudykiewicza, nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły męskiej w Kulikowie, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Żółkwi; Józefa Fenca, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Szmańkowcach, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Czortkowie; Kornela Freindorfa, nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Łoszniowie, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Trembowli; Piotra Stepka, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Haczowie, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Brzozowie; Stanisława Lewickiego, nauczyciela 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Mickiewicza w Stryju, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Stryju; Teofila Ciesielskiego, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Rzeczycy, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Rawie; Antoniego Łanowego, nauczyciela 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Brodach, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Brodach; Aleksandra Boruckiego, nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej w Wadowicach, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Wadowicach; zatwierdziła Andrzeja Serafina, rzeczywistego nauczyciela gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie, w zawodzie nauczycielskim i nadała mu tytuł profesora; zamianowała prowizorycznych inspektorów szkolnych okręgowych Bolesława Kaczorowskiego w Sanoku i Andrzeja Polka w Nisku, stałymi inspektorami szkolnymi okręgowymi w IX. klasie rangi; zamianowała Jerzego Gache zastępcą nauczyciela szkoły ćwiczeń w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Zaleszczykach, a Romana Herasymowicza, nauczyciela szkoły ludowej w Gajach tarnopolskich, zastępcą nauczyciela szkoły ćwiczeń w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Tarnopolu.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: Maryę Dienerównę dyrektorką 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. król. Jadwigi w Stanisławowie; Maryę Anielę Aleksandrowiczównę dyrektorką 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Tańskiej we Lwowie; Maryę Baudównę dyrektorką, Maryę Majewiczównę, Wincencyę Richling i Joannę Herzównę nauczycielkami 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Długosza w Krakowie; Helenę Ślączkową i Adolfinę Nowakównę nauczycielkami 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. król. Jadwigi w Sanoku; Jana Aseńkę nauczycielem 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Sobieskiego we Lwowie; ks. Michała Kalmana nauczycielem religii rzymsko-katolickiej 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Konarskiego w Tarnopolu; Zenona Janigę nauczycielem 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Cesarza Franciszka Józefa I. w Sanoku; Andrzeja Jachymiaka nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Nowym Targu; Szeindlę Scheiningerównę, Antoninę Barnasiową i Maryę Luksównę nauczycielkami 5-klasowej szkoły w Skolem; Aleksandra Kruczkowskiego nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Podwołoczyskach; Anielę Petrykowską nauczycielką 5-klasowej szkoły w Starej Soli; Helenę Śmidowiczową nauczycielką 5-klasowej szkoły w Szczercu; Jana Nebelskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej im. Słowackiego w Złoczowie; Józefa Kozę nauczycielem 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej im. św. Antoniego we Lwowie; Jana Świątkowskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły męskiej im. Konarskiego we Lwowie; Julię Niemenstowską i Zofię Olszańską nauczycielkami 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. król. Jadwigi w Drohobyczu; Antoninę Poturajównę, Bronisławę Kołychanowską i Janinę Sawicką nauczycielkami 4-klasowej szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Złoczowie; Maryę Gębicównę nauczycielką 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. św. Kunegundy w Bochni; Władysława Rappego nauczycielem 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Buczaczu; Leopoldynę Spolską nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Kingi w Kołomyi; Kazimierę Rogozińską nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej w Starym Sączu; Henrykę Pridonównę nauczycielką 4-klasowej szkoły w Wielopolu skrzyńskiem.

Rada miasta Lwowa.

Otwierając wczorajsze, pierwsze po feryach wakacyjnych posiedzenie Rady, złożył prezydent miasta p. Neumann obszerne sprawozdanie z czynności delegatów Rady w czasie tych feryj. Delegaci odbyli ogółem cztery posiedzenia, na których załatwiono cały szereg pilnych i ważnych spraw, między innemi uchwalono: rekonstrukcyę szkoły im. Żółkiewskiego kosztem 9.000 kor.; wybudować domek pompowy dla ujęcia źródeł janowskich kosztem 5.545 kor.; wybudować halę targową koło kościoła św. Antoniego kosztem 380.000 kor.; jednopiętrowy budynek w oficynie szkoły im. Zimorowicza na pomieszczenie 5 klas kosztem 121.000 kor.; zakupić od Tow. Ochronek chrześciańskich grunt przy ulicy Balonowej za 20.000 kor. pod budowę drugiej łaźni ludowej; zaprowadzić rurociągi gazowe i latarnie w dojeździe do dworca Łyczakowskiego; usunąć przekupniów z ul. Bożniczej i Starozakonnej na pl. Solskich: przyznać na przyjęcie Węgrów 600 kor., jako dar dla weteranów z 1863 r. 2.500 kor., a Związkowi ochotniczych straży pożarnych na zjazd 2.000 kor.; oraz odnowić pomnik Seweryna Goszczyńskiego i kaplicę Bilińskich kosztem 400 kor. Wkońcu zawiadomił prezydent Neumann Radę, że na placu Strzeleckim stanął nowy budynek szkolny, gdzie pomieszczono szkołę im. Piramowiczaa i szkołę dla matołków.

W dalszym ciągu swego przemówienia podał prezydent miasta do wiadomości Rady, że po wybudowaniu tej szkoły, zjawiła się w jego biurze deputacya ruska z żądaniem, aby nowowybudowany budynek przy placu Strzeleckim był przeznaczony wyłącznie na szkołę ruską. W odpowiedzi oświadczył mowca deputacyi, że głos decydujący w tej sprawie ma Rada miejska, która na szkołę ruską przeznaczyła już dawny budynek szkoły im. Piramowicza.

Ponieważ w czasopiśmie ruskiem *Dile* pojawiło się sprawozdanie, w którem oświadczenie mowcy zostało przekręcone, przeto uważa za swój obowiązek stwierdzić, że sprawozdanie *Diła* nie jest zgodne z prawdą i że w kwestyi polityki mowca, jako prezydent miasta, stoi zawsze w zgodzie z większością Rady miejskiej.

Po przyjęciu tego sprawozdania do wiadomości, zabrał głos przed porządkiem dziennym r. Soleski i zwrócił się do prezy-

denta miasta z prośbą o przyspieszenie sprawy usunięcia prochowni z Bogdanówki, oraz o poczynienie odpowiednich starań w Wydziale krajowym, by droga dojazdowa do Zakładu obłąkanych w Kulparkowie została w jak najkrótszym czasie naprawiona i by na niej ustawiono szereg latarń.

Prezydent miasta p. Neumann oświadczył, że — o ile mu wiadomo — sprawa usunięcia prochowni z Bogdanówki zalega w Ministerstwie wojny. Co do drugiej sprawy przyrzekł p. Neumann interweniować w Wydziale krajowym.

Z kolei r. Włodzimirski w obszernym referacie podał do wiadomości Rady szereg zarządzeń, uchwalonych przez magistrat i sekcyę sanitarną z powodu obawy zawleczenia cholery do naszego miasta.

Nad referatem tym wywiązała się obszerna, niezwykle ożywiona dyskusya.

R. Blumenfeld zabrawszy pierwszy głos, zwrócił się do prezydyum miasta z prośbą o przyspieszenie robót kanałowych, usunięcie śmieci z placu św. Teodora, na którym odbywa się targ, oraz wydanie odpowiednich zarządzeń, by artykułów żywności nie sprzedawano na błocie. Zdaniem mowcy należałoby również wydać zakaz sprowadzania owoców z okolic, dotkniętych cholerą.

R. Zawojski przedstawił opłakane stosunki zdrowotne, panujące w ulicy Słodowej i na targowicy koło kościoła św. Antoniego, oraz domagał się reformy czyszczenia ulic, a w szczególności, by po zamieceniu ulic śmiecie było natychmiast z nich zabierane, a nie pozostawiane na nich przez czas dłuższy.

R. Olszewski zauważywszy, iż cholerze najlepiej sprzyja nędza, a ta grozi już naszemu miastu, uczynił wniosek, by prezydyum miasta udało się do Rządu z prośbą, aby z przeznaczonej dotacyi na naprawę dróg przyznał gminie miasta Lwowa 500.000 kor. na naprawę dróg w mieście i dostarczył przez to zarobku najuboższej ludności.

Po przemówieniu r. Souppera, który poruszył sprawę lepszej aprowizacyi miasta, przemawiał jeszcze r. dr. Piasecki, domagając się roztoczenia większej kontroli nad środkami spożywczymi, poczem, wnioski referenta i dodatkowy wniosek r. Olszewskiego Rada miejska uchwaliła.

W dalszym ciągu posiedzenia, w myśl referatu r. Pierozyńskiego, uchwaliła Rada ubezpieczyć gminę m. Lwowa w I. austryackiem Towarzystwie ubezpieczeń od wypadków w Wiedniu, celem uwolnienia gminy na przyszłość od odpowiedzialności za wypadki, mogące zajść podczas wykonywania robót drogowych. — Premia roczna za te ubezpieczenia wynosić będzie około 1800 kor. rocznie.

Z kolei po przyjęciu do wiadomości zamknięcia rachunków miejskiego Zakładu gazowego za r. 1912 i wyrażeniu uznania dyrektorowi tego Zakładu p. Teodorowiczowi za jego energiczne kierownictwo gazownią, uchwaliła Rada pobierać od zarządu Parku zabawowego 10 prc. od biletów wstępu, od innych widowisk zaś w tym Parku, jeżeli opłaty za nie będą wyższe nad 50 hal. pobierać podatek podobny jak od widowisk teatralnych i koncertów.

Wkońcu uchwaliła Rada, że ulica Czarnieckiego ma mieć 19 metrów szerokości.

Na tem z powodu braku kompletu zamknął prezydent miasta p. Neumann o godzinie 9·30 wieczorem posiedzenie.

Katastrofa kolosu powietrznego.

Donosiliśmy już po krótce o katastrofie Zeppelinowskiego balonu „L 1", który zatonął na morzu Północnem.

Balony Zeppelina ulegały zagładzie, nie pociągając przynajmniej za sobą ofiar w ludziach; na morzu Północnem wraz z „L 1" utonęła znaczna część załogi. Z 20 osób znajdujących się w łodzi balonu, poszło pod wodę 13, wraz z kapitanem, ocalono tylko 7. Prasa niemiecka żywo omawia szczegóły katastrofy, a dzienniki starają się dowieść, że tylko wyjątkowe warunki atmosferyczne spowodowały zatonięcie statku powietrznego.

Balon „L 1" uczestniczący w ćwiczeniach eskadry na morzu Północnem, otrzymał w poniedziałek rozkaz przygotowania się do dłuższej 12 godzinnej podróży, którą odbyć miał w towarzystwie torpedowca między Helgoland a Norderney. Zabrano do łodzi balonu załogę rezerwową, która po 6 godzinach jazdy zastąpić miała zwykłą załogę. Komendę objął kapitan Hanne, jeden z pierwszych i najstarszych kierowników balonami Zeppelina. Podróż rozpoczęła się przy sprzyjającej pogodzie, od ujścia Łaby na północy-zachód ku Helgolandowi. Balon pozostawał w nieprzerwanym kontakcie ze stacyami telegrafu iskrowego w Hamburgu i Norderney i na pokładach wojennych okrętów.

Około godziny 3 przeleciał „L 1" nad Helgolandem; w tym czasie niebo zaczęło się chmurzyć, a z obserwatoryum nadmorskiego w Hamburgu sygnalizowano burzę na wieczór. W balonie zrezygnowano wobec nieprzyjaznych warunków atmosferycznych z dłuższej podróży na północ projektowanej pierwotnie, a kapitan Hanne otrzymał telegrafem iskrowym rozkaz trzymania się w pobliżu torpedowca. Rozkaz wykonano ściśle. Załoga zawiadomiona o stanie barometru i grożącem niebezpieczeństwie, przygotowała wszystko, co potrzebnem być mogło na wypadek walki z burzą. Obawiając się wypadku w czasie szalejącej wichury, postanowił kapitan wylądować i zatelegrafował do Helgolandu o przygotowanie torpedowca do holowania.

Wicher dął ustawicznie, a wkrótce padać zaczął rzęsisty deszcz. Motory pracowały całą siłą, nie mogły jednak pokonać naporu wiatru. Na wysokości 100 metrów nad powierzchnią morza rozpoczęła się rozpaczliwa walka balonu z burzą. Balon zaczął się obniżać. Sternik czynił gwałtowne wysiłki, aby uniknąć zderzenia z rozkołysaną powierzchnią morza. Silnie i nagle oziębiony gaz stracił wiele z pierwotnej prężności; nagły prąd wichru zepchnął ku morzu statek powietrzny. Koniec statku i kosz tak silnie uderzyły o fale, że oficerowie i żołnierze znajdujący się w nim, prawdopodobnie zostali ogłuszeni i nie mieli już możności myśleć o ratunku. Motory przestały pracować, komory gazowe, których było osiemnaście, niemal wszystkie zostały rozerwane. Załoga drugiego kosza mogła jeszcze zaopatrzyć się w pasy ratunkowe.

Przeważna część ludzi znajdowała się jednak w koszu przednim. Kilku oficerów i mechaników skoczyło do morza i ci uszli śmierci; żołnierze, zamknięci w kabinach, nie mogli już wydobyć się na zewnątrz i znaleźli śmierć w falach, a wraz z nimi kapitan Hanne. Parowiec rybacki „Orion", który był właśnie w tych stronach, wyratował porucznika Grimma i jednego żołnierza z wielkim trudem. Resztę ocalonych zabrał na pokład torpedowiec, których kilka pospieszyło na miejsce katastrofy. W przeciągu ośmiu minut olbrzymi statek powietrzny poszedł zupełnie pod wodę.

Jeden z naocznych świadków tak kreśli obraz katastrofy:

— Około godziny 6 minut 30 z pokładu statku, na którym płynąłem do Geestemünde, spostrzegłem balon, kołysany podmuchami wiatru i zlewany strugami deszczu. O godzinie 6 minut 25 jeszcze unosił się w powietrzu, w 10 minut potem leżał już na falach. Całą siłą pary popłynęliśmy na miejsce; na morze spuszczono łódź z trzema marynarzami. Balon tylną częścią zanurzony był w morzu, przednia sterczała jeszcze nad powierzchnią. Komory balonu były porozrywane, konstrukcya zniszczona. Ujrzeliśmy siedmiu ludzi z załogi, którzy stali po szyję w wodzie, lub pływali po powierzchni morza. Pierwszego zabraliśmy na pokład porucznika Grimma, a następnie sternika, którego wyratować było niezmiernie trudno, gdyż połamana konstrukcya metalowa balonu zgniotła mu nogi. Dwie łodzie, które na morze spuścił statek „Hannower", wyratowały następnych pięciu. W parę minut potem „L 1" zniknął pod powierzchnią morza.

Zniszczony balon sterowy przeznaczony do współdziałania na morzu wraz z flotą, zbudowany został w roku ubiegłym. Długość jego wynosiła 160 metrów, grubość 15 m. Zaopatrzony był w dwa motory o sile 170 koni i poruszał się z szybkością 80—85 klm. na godzinę.

OSTATNIA POCZTA.

— Najj. Pan przyjął wczoraj na specyalnej, dłuższej audyencyi P. Prezydenta Ministrów hr. Stürgkha.

* *Pol. Nachr.* donoszą: Prezes Koła polskiego dr. Leo przedłużył swój pobyt w Wiedniu w oczekiwaniu na przybycie bawiącego jeszcze na urlopie P. Ministra skarbu Zaleskiego. W ciągu dnia odbył dr. Leo konferencyę z P. Ministrem robót publicznych dr. Trnką w sprawie przyśpieszenia budowli publicznych w Galicyi ze względu na panującą tam nędzę.

* Gal. Towarzystwo gospodarskie zastanawiało się wczoraj pod przewodnictwem ks. Witolda Czartoryskiego nad sposobami przyjścia z pomocą rolnikom w okolicach nawiedzonych tegoroczną klęską.

Po dyskusyi, w której zabierali głos pp. bar. J. Brunicki, dyr. J. Milewski, K. Fedorowicz, dr. Drużbacki, dyr. Dąmbski i poseł Serwatowski, uchwalono zwołać nadzwyczajną Radę ogólną gal. Tow. gospodarskiego w celu omówienia środków zaradzenia tegorocznym klęskom elementarnym, a zarazem upoważnić wydział wykonawczy do oznaczenia terminu tego zebrania i wypracowania jego porządku dziennego.

Nadzwyczajna Rada ogólna gal. Tow. gospodarskiego ma być zwołana najpóźniej na koniec bieżącego miesiąca.

— Dzisiejszy *Fremdenblatt* pisze: Jesteśmy upoważnieni z miarodajnej strony do oświadczenia, że pogłoski, które pojawiły się w części prasy o mającej rzekomo nastąpić dymisyi hr. Berchtolda, są zupełnie bezpodstawne.

— Grecki poseł w Paryżu wręczył ministrowi spraw zagranicznych Pichonowi depeszę greckiego rządu z oświadczeniem, że Grecya świadoma jest tego, co zawdzięcza Francyi i ze swej strony wszystko uczyni, by utrwalić porozumienie między obu państwami.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 12 września, (Tel. pryw.) Perski regent przyjechał dziś o 6 rano wagonem salonowym z Wiednia do Krakowa, a o 6·45 odjechał do Podwołoczysk, nie wysiadając tu wcale z wagonu.

Stanisławów, 12 września. Dyrekcya kolei państwowych ogłasza: Z powodu podmycia nasypów między stacyami Bóbrka a Wybranówką, Wybranówką a Boryniczami, oraz Boryniczami a Ostrowem wstrzymano ogólny ruch pociągów na szlaku Lwów-Chodorów 12 września przypuszczalnie na 48 godzin. W tym czasie nie będą kursowały na szlaku Chodorów-Czerniowce pociągi pospieszne nr. 1, 2. 7 i 8, a na szlaku Stanisławów-Chodorów pociągi osobowe nr. 314 i 315.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 12 września. Stan powietrza na 13 września: Galicya Wschodnia: Pogodnie, chłodno, później zmiejszenie się wiatru, piękna pogoda.

Galicya Zachodnia: Zmiennie, potem większe zachmurzenie, opady niepewne, ciepłota wyższa, wiatry południowo-zachodnie o sile średniej.

Wiedeń, 12 września. *Reichspost* donosi: Najj. Pan nadał Arcybiskupowi w Wiedniu dr. Pifflowi godność tajnego radcy.

Wiedeń, 12 września. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister wyznań i oświaty w porozumieniu z P. Ministrem spraw wewnętrznych zamianował następujących funkcyonaryuszy dla rygorozów medycznych: A) w Krakowie: komisarzem rządowym star. lekarza powiat. dr. Waleryana Momidłowskiego, jego zastępcą em. dyrektora szpitala św. Łazarza i tyt. nadzw. profesora Uniwersytetu dr. Stanisława Ponikłę; egzaminatorami dla II. medycznego rygorozum nadzw. prof. Uniwersytetu dr. Stanisława Domańskiego, tyt. nadzw. prof. Uniwersytetu dr. Erwina Mięsowicza; dla III. rygorozum zwycz. prof. dr. Przemysława Pieniążka, nadzw. prof. dr. Franciszka Krzyształowicza i nadzw. prof. dr. Maksymiliana Rutkowskiego; we Lwowie: komisarzem rządowym krajowego referenta sanitarnego radcę Namiestnictwa dr. Zdzisława Lachowicza, zastępcą krajowego inspektora sanitarnego dr. Kaliksta Krzyżanowskiego; egzaminatorami dla II. rygorozum nadzw. prof. dr. Romana Renckiego, dla III. rygorozum zwycz. prof. dr. Włodzimierza Łukasiewicza; dla egzaminów farmaceutycznych: A) we Lwowie: a) dla egzaminów przedwstępnych: z fizyki prof. dr. Ignacego Zakrzewskiego, z botaniki prof. dr. Teofila Ciesielskiego, chemii organicznej prof. dr. Stanisława Tołłoczkę, nadzw. prof. dr. Stanisława Opolskiego; b) dla rygoryzów farmaceutycznych komisarzem rządowym krajowego referenta sanitarnego, radcę Namiestnictwa dr. Zdzisława Lachowicza, jego zastępcą krajowego inspektora sanitarnego dr. Kaliksta Krzyżanowskiego; egzaminatorami: z chemii organicznej i farmaceutycznej prof. dr. Stanisława Tołłoczkę, nadzw. prof. dr. Stanisława Opolskiego, dr. Zygmunta Weyberga, z farmakognozyi prof. dr. Leona Popielskiego i prywatnego docenta dr. Władysława Markiewicza, egzaminatorami fachowymi aptekarzy: Karola Sklepińskiego i dr. Jana Piepesa-Poratyńskiego; B) w Krakowie: a) dla egzaminów przedwstępnych: z fizyki prof. dr. Maryana Smoluchowskiego, z botaniki prof. dr. Maryana Raciborskiego, chemii organicznej prof. radcę Dworu dr. Karola Olszewskiego; b) dla rygorozów farmaceutycznych: komisarzem rządowym starszego lekarza powiatowego dr. Waleryana Momidłowskiego i jego zastępcą dr. Stanisława Ponikłę; egzaminatorami: z chemii organicznej i farmaceutycznej prof. dr. Karola Olszewskiego i nadzw. prof. dr. Ludwika Brunnera, z farmakognozyi prof. dr. Józefa Łazarskiego, egzaminatorami fachowymi aptekarzy: Karola Łuczkę i Franciszka Ksawerego Mikuckiego.

Wiedeń, 12 września. Na dzisiejszem posiedzeniu komitetu dla utworzenia międzynarodowego Zjednoczenia dla spraw ratownictwa i pierwszej pomocy wniesie dr. Tomonow (Rossya), by komitet oświadczył się za utworzeniem takiego Zjednoczenia z siedzibą w Wiedniu.

Kościeżyn, 12 września. (Tel. pryw.). Władze szkolne wydaliły z gimnazyum tutejszego ucznia Rekowskiego za to, iż nie chciał śpiewać pieśni patryotycznej pruskiej „Deutschland über Alles".

Ryga, 12 września. (Tel. pryw.). W miejscowości kąpielowej nadmorskiej Mayorenhof wybuchł groźny pożar. Ogień ogarnął szybko dużą połać zabudowań; spalił się hotel, hala koncertowa, budynek kinematografu i kilka domów. Przybyła pomoc z Rygi. Walka z ogniem była utrudniona z powodu braku wody. Wieczorem ogień ugaszono. Prócz wyżej wymienionych budynków, spaliła się także lecznica i 20 domów ze sklepami. Szkoda wynosi pół miliona rubli.

Zatarg japońsko-chiński.

Pekin, 12 września. Japonia doręczyła wczoraj rządowi chińskiemu notę z żądaniami w sprawie gwałtów, których ofiarą padło kilku żołnierzy japońskich w Hankau. Japonia żąda usprawiedliwienia, ukarania winnych, zapłacenia wynagrodzenia, którego wysokość później będzie oznaczona. Poseł japoński oświadczył, że Chiny muszą te żądania natychmiast spełnić, w przeciwnym razie Japonia wdroży energiczną akcyę.

Tokio, 12 września. (Pet. Agen. Tel.) Tutejszy przedstawiciel Chin oświadczył rządowi japońskiemu, że rząd chiński gotów jest przyjąć żądania Japonii. Marszałek polny Jamagata uważa na razie wysłanie wojsk do Chin za przedwczesne.

Na Bałkanach.

Sofia, 12 września. Jak ze źródła kompetentnego zapewniają, Rada ministrów uchwaliła polecić delegatom bułgarskim, aby trwali przy żądaniu zatrzymania Kirkkilisse.

Ateny, 12 września. Z dobrego źródła zapewniają, że rokowania grecko-tureckie są na dobrej drodze. Wielki wezyr zapewnił przedstawiciela Grecyi, że traktat będzie za kilka dni podpisany.

Paryż, 12 września. Do Ag. Havasa donoszą z Aten: Prezydent ministrów Venizelos udał się wczoraj do posła francuskiego i oświadczył mu, że ubolewa bardzo z powodu nieporozumienia, wywołanego berlińską mową króla Konstantyna. Venizelos rozesłał nadto komunikat do prasy; w komunikacie tym wymienia zasługi francuskiej misyi wojskowej około reorganizacyi greckiej armii i zapewnia, iż Grecya nigdy nie zapomni o wielkich usługach, jakie Francya zawsze, a szczególnie w ostatnim czasie oddała Grecyi. Zresztą mowa króla Konstantyna nie miała charakteru politycznego, ponieważ król podróż swą odbywał bez odpowiedzialnego ministra.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12 września 1913. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 629·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 824·—, Akcye Anglobanku 340·25, Akcye Unionbanku 600·—, Akcye Länderbanku 526·75, Akcye Bankvereinu 521·75, Akcye Bodencredit 1192·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 630·—, Akcye kolei państwowych 703·25, Akcye kolei Południowej 131·25, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 4905·—, Akcye kolei czerniowieckiej 504·—, Akcye Alpiny 913·—, Akcye Rima Muranyi 701·75, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3190·—, Akcye Fabryki broni 1004·—, Akcye Tureckie tytoniowe 368·75, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 1017·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 81·70, Austryacka Renta koronowa 82·05, Węgierska renta koronowa 81·35, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 82·05, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 82·25, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 90·25, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 4 prc. Listy Banku krajowego 82·70, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 92·—, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 97·40, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 82·75, 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa 81·25, Losy tureckie 234·—, Marki 118·10, Rubel 254·50, 5-procentowa rossyjska pożyczka z r. 1906 —·—, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—, Skoda 820·—.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Ogłoszenie.

Dyrekcya Krajowego Towarzystwa zaliczkowego urzędników we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że z Jubileuszowego funduszu stypendyjnego, utworzonego w myśl uchwał Walnego Zgromadzenia członków z dnia 27 marca 1908 i 20 października 1911 ku uczczeniu Jubileuszu 60 letniego panowania Cesarza Franciszka Józefa I. od roku szkolnego 1913/14 **opróżnione jest jedno stypendyum o rocznych 200 K.**

O to stypendyum mogą się starać synowie niezamożnych członków powyższego Towarzystwa, narodowości polskiej, religii rzymsko-katolickiej, będący uczniami szkół średnich lub na równi z niemi postawionych szkół handlowych i przemysłowych w naszym kraju.

Bliższych informacyi można zasięgnąć w Dyrekcyach odnośnych zakładów szkolnych we Lwowie i w Dyrekcyi Towarzystwa (ulica Skarbkowska 5).

Przyjechali do Lwowa

dnia 12 września 1913.

Hotel Żorża. Pp.: A. hr. Zamoyski z Wysocka, L. Chrząszcz z Grabowszyc.

Hotel Europejski. P. J. Grunwald z Nowosiółek.

Hotel pod „3 ma Koronami“. P. J. Kintzi z Remenowa.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 12 września 1913.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	625·—	635·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	397·—	405·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	510·—	520·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	510·—	520·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. $4^1/_2$ pr. w. a. los w 50 l.	90·20	90·90
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	82·—	82·70
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los w 51 l.	92·—	92·70
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	83·30	84·—
Banku gal. ziem. kred. $4^1/_2$ pr. 60 l.	93·50	94·20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4^1/_2$ pr. 60 l.	88·—	88·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·50	92·50
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	96·—	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w $41^1/_2$ l.	91·50	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	82·60	83·30
Tow. kred. gal. ziem. $4^1/_2$ los. 52 l.	92·50	93·20
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	97·60	98·30
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. $4^1/_2$ pr. (3 em.)	90·—	90·70
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	81·—	81·70
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81·—	81·70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82·70	83·40
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·—	81·70
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	79·80	80·50
„ „ „ 4 pr.	81·—	81·70
„ „ Krakowa	80·30	81·—
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·39	11·51
20 frankówka	19·14	19·28
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	253·70	255·70
100 marek niemieckich	118·—	118·50

[1]) Kupony opłacają $^1/_2$% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 10 września 1913.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	81·80	82·—
styczeń-lipiec	81·75	81·95
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	85·25	85·45
kwiecień-październik	85·30	85·50
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1630·—	1670·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	450·—	460·—
„ „ 1864 po 100 zł.	670·—	—·—
„ „ 1864 po 50 zł.	330·—	—·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	107·10	107·30
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	82·—	82·20
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	82·50	83·50
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	102·—	103·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5^1/_4$ pr.	106·10	107·10
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	82·70	83·70
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	82·40	83·40
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5^3/_4$ pr. (ostempl. akcye)	425·—	429·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	84·25	85·25
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	84·20	85·20
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	81·35	82·35
Kol. północnej ces. Ferdynanda em z r. 1886, 4 prc.	94·50	95·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·50	92·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	93·—	94·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	88·75	89·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	91·75	92·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	92·—	93·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	86·90	87·90
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	82·55	83·55

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	83·25	84·25
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	104·—	105·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	115·80	116·20
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	81·35	81·55
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	452·—	462·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	218·—	228·–
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	293·—	303·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	81·20	82·15
Kroacyi i Slawonii	82·—	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99·50	100·50
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	83·60	84·60
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	82·75	83·75
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	97·40	98·40
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	79·20	80·20
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	114·50	122·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	234·—	236·80
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	279·—	289·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	249·50	259·50
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu $4^1/_2$ prc. 60 l.	88·—	89·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99·25	100·25
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	82·25	83·25
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	91·—	92·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
„ „ „ „ $4^1/_2$ pr. 52 let.	92·75	93·75
Banku gal. ziem. kred. $4^1/_2$ pr. 60 l.	94·—	95·-
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. $4^1/_2$ pr.	90·25	91·25
„ „ „ „ los. 50 l. $4^1/_2$ pr.	90·25	91·25
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	82·25	83·25
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi $4^1/_2$ pr. $51^1/_2$ lat zwrotne	92·—	93·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat $4^1/_2$ pr.	90·—	91·—
Banku kr. obl. kol. żel. $57^1/_2$ l. 4 pr.	81·—	82·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	86·40	87·40
„ „ 50 lat w.k. 4 pr.	87·20	88·20
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	76·35	77·35
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	81·90	82·85
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	110·—	111·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	108·—	109·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	27·25	31·25
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	474·—	484·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	65·50	69·50
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	54·	58·—
„ „ węg. Tow. 5 złr.	33·40	37·40
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	96·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	341·40	342·40
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	400·—	402·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3730·—	3740·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	629·50	630·50
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	824·—	825·—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	753·—	757·—
Gal. banku hip. 200 złr.	628·—	632·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	522·75	523·75
„ Austro-węg. 1400 kor.	2071·—	2081·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	600·50	601·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	266·50	267·50
Zivnostenska banka 100 złr.	270·—	271·—
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	435·—	—·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	418·—	422·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1298·—	1304·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4880·—	4920·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	365·—	368·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	510·—	512·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	300·—	310·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	921·75	922·75
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3218·—	3223·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	870·—	874·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	315·—	322·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	980·—	985·80
Schodnicy 500 kor.	450·—	456·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	362·—	364·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	118·05	118·25
Włoskie Banki	$94·02^1/_2$	$94·17^1/_2$
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·12	24·16
Paryż za 100 franków	$95·47^1/_2$	$95·62^1/_2$
Petersburg za 100 rubli $4^1/_2$ prc.	254·50	255 50
Szwajcarskie Banki	95·35	95·50
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·44	11·48
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·11	19·14
20-markówka	23·62	23·68
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	$118·02^1/_2$	$118·22^1/_2$
Włoskie banknoty za 100 lir	94·—	94·25
Ruble	254·—	255·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 1358/13 (3) (12242 3—3)

Edykt.

Dnia 26 września 1913, o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5 odbędzie się licytacya
1/3 2/24 lwh. 31,
1/6 2/48 lwh. 32,
1/12 2/96 lwh. 37,
1/6 2/48 lwh. 469,
1/12 2/96 lwh. 606 gm. Moszczanica.
Wartość szacunkowa 1420 kor.
Najniższa oferta 946 kor. 67 h.
Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Żywiec, dnia 11 sierpnia 1913.

L. cz. E. 401/13 (12267 3—3)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Fedka Hnylucha odbędzie się dnia 10 października 1913 o godzinie 9 przed południem w tutejszym sądzie, biuro Nr. 9, licytacya:
1. realności lwh. 760 gm. Szkło, składającej się z 3 parcel o powierzchni 23 ar. 90 m.² wraz przynależytościami, składającemi się z młyna wodnego i tartaku;
2. realności lwh. 857 gm. Szkło, składającej się z 2 pgr. i
3. lwh. 858 gm. Szkło, składającej się z 2 pgr.

Nieruchomości te ocenione zostały:
ad 1. na 7862 kor. 80 hal., a przynależności na 1462 kor. 80 hal.,
ad 2. na 40 kor.,
ad 3. na 40 kor.
Najniższa oferta wynosi:
ad 1. 5241 kor. 90 hal.,
ad 2. 26 kor. 68 hal.,
ad 3. 26 kor. 68 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 18 sierpnia 1913.

L. cz. E. 844/13 (12265 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mendla Silbermanna odbędzie się dnia 10 października 1913 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9, licytacya połowy realności lwh. 119 gm. Jażów stary.

Nieruchomość ta jest oceniona na 1350 kor.

Najniższa cena wynosi 900 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 16 sierpnia 1913.

L. cz. E. XI 2729/13 (4) (12259 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 10 października 1913 o godzinie 9·30 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności ks. gr. Tarnopol lwh. 83, parcela budowlana z domem mieszkalnym.

Wartość szacunkowa 64.000 kor.

Najniższa cena wynosi 32.000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI
Tarnopol, dnia 21 sierpnia 1913.

L. cz E. 803/13 (6) (12268 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Dmytra Mytki odbędzie się dnia 10 października 1913 o godz. 9 przed południem w tutejszym sądzie, biuro Nr. 9, licytacya 3/4 części realności lwh. 382 gm. Rogóżno, składającej się z 27 pgr., z przynależytościami, składającemi się z 4 drzew.

Nieruchomość ta oceniona została na 4652 kor.

Najniższa oferta wynosi 3101 kor. 67 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 26 sierpnia 1913.

L. cz. E. XI. 384/13 (17) (12257 3—3)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 14 października 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 27 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności ks. gr. Tarnopol lwh. 646, realność przy ul. Pola.

Wartość szacunkowa 36.000 kor.

Najniższa oferta wynosi 18.000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 14 sierpnia 1913.

L. cz. E. XI. 3406/13 (4)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy zaliczkowej w Załoźcach odbędzie się dnia 10 października 1913, o godzinie 11 przed południem, w biurze Nr. 27 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności ks. gr. gm. M zaniec lwh. 733, 42 morgów zrębu (na parcelach gr. l. kat. 2607/2 i 2610/2).

Wartość szacunkowa wynosi 12750 kor.

Najniższa oferta wynosi 9500 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 58 sierpnia 1913.

L. cz. E. 749/13 (4) (12149 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Judy Reichmanna, kupca w Podgórzu, zastąpionego przez adwokata dr. Szymona Altendorfa w Krakowie, odbędzie się dnia 25 września 1913 o godzinie

10 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Skawinie licytacya realności objętej lwh. 260 ks. gr. gm. kat. Gaj wraz z przynależnościami, składającemi się z drzewostanu.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3200 kor.

Przynależność zaś na 100 kor.

Najniższa cena wynosi 2200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupiena przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skawina, dnia 19 sierpnia 1913.

L. cz. E. VIII. 5242/12/19 (12303 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Dra Józefa Jurana, adwokata w Brzozowie, zastąpionego przez adwokata dra Knopfa w Drohobyczu, odbędzie się dnia 16 września 1913 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 79 w sądzie niżej wymienionym, licytacya:

a) 25 proc. udziału prawa 25-letniej, dnia 13 kwietnia 1902 poczętej dzierżawy prawa poszukiwania, wydobywania i użytkowania oleju skalnego, wosku ziemnego i wszelkich innych niezastrzeżonych minerałów z podziemia pgrt. 2543/8, 2543/9, 2543/10, 2543/11, 2542/4, 2542/5, 2543/6, 2543/7, względnie z podziału tych dwóch ostatnich parcel, powstałych parcel grt. 2543/7, 2543 12, 2543/13, 2543/6, 2543/14 w Borysławiu, wpisanego w poz. 19 k. C. lwh. 1255 i w poz. 18 k. C. lwh. 1723 i 1724 ks. grt. Borysław.

b) 25 proc. udziału prawa 25-letniej, dnia 13 kwietnia 1902 poczętej dzierżawy prawa poszukiwania, wydobywania i użytkowania oleju skalnego, wosku ziemnego i wszelkich innych niezastrzeżonych minerałów z podziemia pgrt. 2542/1, 2542/2, 2543/2, 2543/4, 2563 w Borysławiu, wpisanego w poz. 52 k. C. lwh. 896 ks. gr. Borysław, — a to ad a) i b) z wyłączeniem powierzchni wyliczonych parcel na całą ich szerokość, a na długość 60 metrów, licząc od drogi publicznej, prowadzącej z Borysławia do Mražnicy,

c) 25 proc. udziału prawa dnia 10 października 1926 upływającej poddzierżawy prawa poszukiwania, wydobywania i użytkowania oleju skalnego, wosku ziemnego i innych niezastrzeżonych minerałów z podziemia pgrt. 2562 2 w Borysławiu lwh. 429 Borysław,

wraz z przynależnościami, składającemi się z dwóch zastanowionych otworów świdrowych, z resztek wież, dołów ropnych, budynków i urządzeń kopalnianych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 65.000 koron (sześćdziesiąt pięć tysięcy koron), a przynależności na kwotę 307 kor. 50 hal. (trzysta siedm koron 50/100).

Najniższa cena wynosi kwotę łączną za wystawiony na licytacyę 25 proc. udział praw naftowych z przynależnościami 21.769 kor. 17 hal. (dwadzieścia jeden tysięcy siedm set sześćdziesiąt dziewięć koron 17 halerzy).

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wymienione wyżej pod a) b) i c) grunta stanowią zastanowioną kopalnię „Anna“, a prawa naftowe, wyżej określone, zaistniały na podstawie kontraktu dzierżawy i poddzierżawy z daty Drohobycz 13 kwietnia 1902 l. rep. 17381, który w § 3 ust b) pod 1) i 2) oraz w §§ 4, 5 i 6, zawiera obowiązek do wydawania razem 18%, udziału brutto w zysku minerałów, wydobyć się mających z całości powyższych gruntów, tudzież obowiązki wiercenia szybów, mianowicie pierwszego do dziesięciu miesięcy od daty kontraktu i doprowadzenia go do głębokości co najmniej 800 metrów, o ile wcześniej nie będzie osiągnięta produkcya, pokrywająca koszta, a to pod rygorem rozwiązania kontraktu, tudzież obowiązek założenia szybu drugiego przed upływem sześciu miesięcy od ukończenia pierwszego, a następnie trzeciego i t. d., z tem, że każdy szyb ma być wywiercony bez przerwy do ropodajności względnie co najmniej do 800 metrów, dalej obowiązek zakładania szybów, o ile na to pozwolą rozporządzenia górnicze w odległości 60 metrów jeden od drugiego i założenia nowego szybu w miejsce zagwożdżonego, a to pod rygorem rozwiązania kontraktu i odszkodowania właścicieli gruntu z powodu niedotrzymania obowiązku założenia szybu w umówionych terminach.

Na wypadek rozwiązania kontraktu z powodu niewiercenia dalszych szybów, pozostają dzierżawcy przy wywierconych szybach z rejonem 40 metrowym około każdego szybu, a prawo dzierżawy ma być w całości wykreślone.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sadzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 83.

Warunki licytacyjne zawierają dokładną treść obowiązków kontraktowych, a oryginał kontraktu jest do nich dołączony.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla powyższych praw naftowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Drohobycz, dnia 11 sierpnia 1913.

L. cz. E. 539/13 (5) (12237)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 października 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10 licytacya:

1. realności objętej lwh. 173 ks. gr. gm. kat. Dobrowody,

2. realności objętej lwh. 1195 ks. gr. gm. kas. Dobrowody wraz z przynależytościami.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione na 3120 kor., a to:

realność ad 1) na kwotę 1620 kor.;

zaś realność ad 2) na kwotę 1500 koron.

Najniższa cena wynosi co do realności:

ad 1) kwotę 1080 kor.; zaś co do realności:

ad 2) kwotę 1000 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zbaraż, dnia 1 września 1913.

L. cz. E. 3929/12 (12310)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Krosna odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 licytacya realności lwh. 147 gm. Potok (dom drewniany z zabudowaniami i 1411 sążni gruntu.

Nieruchomość ta jest oceniona na 2058 koron 25 hal.

Najniższa cena wynosi 1372 kor. 16 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 2 sierpnia 1913.

L. cz. E. 539/13 (5) (12203)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 października 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze nr. 10 licytacya:

1) połowy realności lwh. 1023 gm. kat. Kujdańce,

2) 1/3 części realności objętej lwh. 1189 gm. kat. Kujdańce wraz z przynależytościami.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione na 686 kor. 66 hal., a to:

ad 1) połowa realności obj. lwh. 1023 gm. kat. Kujdańce na kwotę 465 kor., zaś

ad 2) 1/3 część realności obj. lwh. 1189 gm. kat. Kujdańce na kwotę 221 koron 66 hal.

Najniższa cena wynosi co do realności

ad 1) kwotę 310 kor., zaś co do realności

ad 2) kwotę 146 kor. 70 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Niniejszem zatwierdzone warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zbaraż, dnia 1 września 1913.

L. cz. E. 1002/13 (8) (12311)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Berla Krumholza w Kutach odbędzie się dnia 3 października 1913 o godzinie 10 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14 licytacya:

a) realności lwh. 369,

b) 5 16 części realn. lwh. 367 ks. gr. Rostoki.

Nieruchomości [illegible]stawione na licytacyę są ocenione:

a) na 3142 kor.,

b) na 2100 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 2095 kor.,

ad b) 1400 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciągi hipoteczne, protokoły oszacowania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 23 sierpnia 1913.

L. cz. E. 660/13 (12309)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herza Bernsteina odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 licytacya połowy realności lwh. 174 gm. Faliszówka (835 sążni gruntu)

Nieruchomość ta jest oceniona na 206 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi 135 kor. 50 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 2 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1982/13 (5) (12231)

Edykt licytacyjny.

Dnia 22 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, odbędzie się licytacya realności lwh. 5695, składającej się z budynku murowanego na parceli lk. 568, wartości 9500 kor. i placu wartości 3150 kor., — razem 12.650 kor.

Najniższa oferta, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 6325 kor.

Warunki licytacyjne oraz inne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 6, podczas godzin urzędowych.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 28 sierpnia 1913.

L. cz. E. 327/13 (12308)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryi Baławajder odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 10-tej przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze nr. 7 licytacya realności realności lwh. 244 gm. Kombornia, dom i 40 m. kw. placu budowlanego.

Nieruchomość ta oceniona jest na 312 kor.

Najniższa cena wynosi 208 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 2 sierpnia 1913.

L. cz. E. XI. 2103/13 (4) (12298)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa gospodarczego w Założcach, odbędzie się dnia 10-go października 1913, o godzinie 10 przed południem, w sali Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacya następujących realności:

a) ks. gr. Jankowce lwh. 681 parcela gruntowa l. 470/2,

b) ks. gr. Jankowce lwh. 341, parcela gruntowa 29 i 32/3 i budowlana 138,

c) ks. gr. Jankowce lwh. 830, parcela gruntowa l. 885/2 i 886/2,

d) ks. gr. Jankowce lwh. 831, parcela gruntowa 885/1 i 886/1.

Wartość szacunkowa:

ad a) 800 kor.,
ad b) 550 kor.,
ad c) 910 kor.,
ad d) 910 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 533 kor. 33 hal.,
ad b) 366 kor. 66 hal.,
ad c) 606 kor. 67 hal.,
ad d) 606 kor. 67 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 18 sierpnia 1913.

L. cz. E. 6044/12 (16) (12306)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa kredytowego w Haliczu odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 11 przed południem, w biurze Nr. 26, w tut. sądzie na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) ks. gr. Meducha lwh. 1178, składającej się z pglk. 318/3, 8[illegible], 1405/1, 1464/1, 1600/1, 1829/3 rolę stanowiącą, tudzież z pglk. 1463/1 łąkę stanowiącą,

b) ks. gr. Meducha lwh. 1/3 1179, składająca się z pblk 122, na której stoi dom, stajnia, poddasze z kurnikiem, tudzież z pglk. 319/2 ogród stanowiącą.

Wartość szacunkowa:

ad a) 3000 kor.,
ad b) 700 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 2000 kor.,
ad b) 466 kor. 67 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 6 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1194/13 (12232)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21 października 1913 o godz. 9 rano odbędzie się licytacya w sądzie tutejszym, biuro Nr. 6:

a) realności lwh 3546, składającej się z domu piętrowego murowanego, garbarni i stodoły, wartości 17.470 kor., placu wartości 4530 kor.,

b) całej realności lwh. 5200,

c) całej realności lwh. 1673,

d) całej realności lwh. 4435 — ad b) c) d) składających się z parcel gruntowych).

Powyższe realności oszacowano na:

ad a) 22.000 kor.,

ad b) 728 kor.,
ad c) 1693 kor. 65 hal.,
ad d) 319 kor. 50 hal. — razem 24.471 kor. 15 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:
ad a) 11.383 kor.,
ad b) 399 kor. 50 hal.,
ad c) 1129 kor. 10 hal.,
ad d) 213 kor. — razem 13 124 kor. 60 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Nowy Targ, 28 sierpnia 1913.

L. cz. E. 843/12 (9) (12306)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej, stow. zar. z ogr. por. w Podkamieniu, zastąpionej przez adwokata dr. Miesesa odbędzie się dnia 25 września 1913 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacya realności:
ad a) obj. lwh. 65 i
ad b) 1/2 realności obj. lwh. 322 gm. kat. Hucisko brodzkie zobowiązanego Jana Szabata własnych.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione, a to:
ad a) lwh. 65 gm. Hucisko brodzkie na kwotę 600 kor., zaś
ad b) 1/2 lwh. 322 powyższej gminy na 300 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) lwh. 65 gm. Hucisko brodzkie kwotę 400 kor., zaś
ad b) 1/2 lwh. 322 powyższej gminy na kwotę 200 kor.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Podkamień, dnia 23 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1585/13 (5) (12152)

Edykt licytacyjny

Dnia 29 października 1913, o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6, odbędzie się licytacya 1/3 części realności obj. lwh. 122 gm. Ladzkie, składającej się z p. bud. 314 z domem, stodołą i komorą i gruntów obszaru 1 ha. 1 ar. 53 m.² w jednym kompleksie.

Powyższa nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 753 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 502 kor. 22 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyśmienica, dnia 20 sierpnia 1913.

L. cz. E. 4751/12 (8) (12153)

Edykt licytacyjny.

Dnia 8 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya:

1) 3/4 części realności lwh. 1261 ks. gr. Ilince Mosesa Thaua Anczla własnej — tudzież

2) 1/16 części realności obj. lwh. 1152 ks. gr. Trójca własnej, — składających się ad 1) i 2) z pola ornego.

Wartość nieruchomości wystawionych na licytację, ustala się:
ad 1) na 565 kor. 62 hal.,
ad 2) na 39 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi:
ad 1) 378 kor. 08 hal.,
ad 2) 26 kor. 27 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 16 sierpnia 1913.

L. cz. E 1006/13 (7) (12263)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jana Lewińskiego z Szymbarku, odbędzie się dnia 19 wrz. dnia 1913 o godzinie 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacya 2/8 części realności lwh. 565 gm. Szymbark.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 400 kor.

Najniższa oferta 266 kor. 67 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Gorlice, dnia 13 sierpnia 1913.

L. cz. E. 546/13 (12023)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Semena Kawczaka, zastąpionego przez adwokata Władysława Smólskiego w Baligrodzie odbędzie się dnia 18 października 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Baligrodzie licytacya 1/5+2/40 części realności lwh. 51 ks. gr. gm. Stężnica, obejmującej część gospodarstwa włościańskiego.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na kwotę 1641 koron 25 hal.

Najniższa cena wynosi 1095 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Baligród, dnia 29 lipca 1913.

L. cz. E. 378/13 (12304)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mechla Borucha, kupca w Dubiecku, zastąpionego przez adw. dr. Białogórskiego w Dubiecku odbędzie się dnia 17 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 licytacya połowy realności lwh. 859 ks. gr. gminy Nienadowa objętej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 1224 kor. 09 hal. 70 kor. za prawo 4-letniej dzierżawy, zatem wartość szacunkowa wynosi 1154 kor. 09 halerzy.

Najniższa cena wynosi 769 kor. 40 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadyum 115 kor. 41 hal.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszace się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dubiecko, dnia 20 lipca 1913.

L. cz. E. 2684/13 (7) (12312)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Alberta Ornsteina w Kutach odbędzie się dnia 3 października 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14 licytacya realności lwh. a) 251 i b) 264 ks. gr. gm. Słobódka wraz z przynależnościami, składającemi się z 91 drzew owocowych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to:
a) realność lwh. 264 na 3552 kor.
b) realność lwh. 251 na 5913 kor., przynależności zaś na 239 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 2368 kor.
ad b) 4108 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziele kancelaryjnym w biurze Nr. 14

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 23 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1075/13 (7) (12305)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Jakóba Schiffa odbędzie się dnia 12 września 1913 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 7 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności ks. gr. gm. Ciechania 1/8 części lwh. 9, 3/24 części lwh. 84, 9/144 części lwh. 89, 1/2 części lwh. 103, 1/4 części lwh. 104 połowa domu mieszkalnego oraz około 5 morgów gruntu.

Wartość szacunkowa 1894 kor.

Najniższa oferta 1262 kor. 66 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokół ocenienia itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dukla, dnia 26 lipca 1913.

L. cz. E. 1202/13 (5) (12037)

Edykt relicytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Nechemie Schönthala w Dąbrowej odbędzie się w tut. sądzie dnia 13 października 1911 o godzinie 11 przed południem, w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 847 ks. gr. gm. kat. Jaworzno pgr. 6176/3 z domem.

Wartość szacunkowa tejże realności 7000 kor.

Najniższa oferta tejże realności 3500 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jaworzno, dnia 28 sierpnia 1913.

L. cz E 1084/13 (4) (12314)

Edykt.

Na wniosek Nissli Haar odbędzie się dnia 25-go września 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze nr. 5 licytacya realności:
1) lwh. 176, ocenionej na 246 kor.,
2) lwh. 2037 ocenionej na 370 kor.,
3) lwh. 2124 ocenionej na 854 kor. — stanowiących grunta uprawne i łąki,
4) lwh. 395, ocenionej na 2036 kor., a składającej się z gruntu uprawnego i stodoły,
5) lwh. 1403, składającej się z domu mieszkalnego, stajni i piwnicy, wraz z placem budowlanym a ocenionej na 2530 kor., położonych w gminie Nisko.

Najniższa oferta:
ad 1) 164 kor.,
ad 2) 246 kor. 67 hal.,
ad 3) 569 kor. 34 hal.,
ad 4) 1274 kor.,
ad 5) 1265 kor.

Takie prawa, wobec których licytacya niniejsza byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, gdyż inaczej pretensye takie co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nisko, dnia 19 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1249/13 (12) (11948)

Dnia 29 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6, odbędzie się licytacya:

a) 1/25 części realności obj. lwh. 194 gm. Czarnołozce, złożonej z p. bud 63/1 z chatą i szopą, p. gr. 646, 647/2, ogród obszaru 7 ar. 88 m.² p. gr. 2353 w niwie „Dąbrowa“ obsz. 18 ar. 88 m.² p. gr. 3295/2, 3484/12 w niwie „Koleszok“ obsz. 13 ar. 63 m.² i p. gr. 5130/1 w niwie „Pomiarki“ obsz. 25 ar. 3 m.²

b) 3/40 części realności obj. lwh. 1010 tejże gminy, złożonej z p. gr. 229, 230/1, 230/2, 231, ogród obszaru 94 ar. 28 m.² z chatą i stodołą.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:
ad a) 41 kor. 20 hal.,
ad b) 495 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 27 kor. 46 hal.,
ad b) 330 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyśmienica, dnia 20 sierpnia 1913.

L. cz. E. 2078/12 (9) (12322)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 września 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. odbędzie się licytacya: lwh. 65 gm. Wojniłów roli, 1 h. 31 a. 96 m.²

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1430 kor.

Najniższa cena wynosi 953 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojniłów, dnia 9 sierpnia 1913.

L. cz. E. 824/12 (12324)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 września 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV. odbędzie się licytacya realności objętych wyk. hip. l. 837, 89 i 1297 ks. gr. gminy Macoszyn.

Wartość szacunkowa:
a) realności lwh. 837 wynosi 298 kor. 80 hal.,
b) realności lwh. 89 wynosi 8639 kor. 51 hal.,
c) realności lwh. 1297 wynosi 3543 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 198 kor. 54 hal.,
ad b) 5759 kor. 43 hal.,
ad c) 2362 kor. 54 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Żółkiew, dnia 31 lipca 1913.

L. 13755/13 (11330 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Żółkwi podaje do wiadomości, że dnia 8-go października 1913 o godzinie 10-tej przed południem odbędzie się w kancelaryi c. k. Nadzoru straży skarbowej w Bełzie rozprawa celem zawarcia solidarnej ugody co do prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu poborowym „Bełz“, do którego oprócz gminy miasta Bełza należą następujące gminy (ze wszystkiemi przynależnemi doń miejscowościami): Budynin, Cebłów, Chłopiatyn, Góra, Kuliczków, Leszczków, Machnówek, Myców, Oserdów, Prusinów, Przemysłów, Tuszków, Wasylów, Witków, Wierzbiaż, Worochta, Wyżłów i Żużel.

Ugoda zawarta będzie albo na rok 1914 bezwarunkowo z milczącem przedłużeniem na lata 1915 i 1916, albo też bezwarunkowo na trzy lata, tj. na czas od 1 stycznia 1914 do końca grudnia 1916.

Jako roczny ryczałt ugodowy, poniżej którego ugoda zawartą być nie może, ustanawia się kwotę 5500 koron (słownie: pięć tysięcy pięćset koron).

Przy rozprawie ugodowej zastąpioną być ma i zgadzać się większość przedsiębiorców co do ilości i co do rozmiaru przedsiębiorstw opłacających podatek od mięsa, inaczej ugoda zawartą być nie może.

Pełnomocnicy, upoważnieni do zawarcia ugody, muszą się wykazać wobec kierującego

rozprawą urzędnika pełnomocnictwem sądownie lub notaryalnie legalizowanem.

Przedsiębiorcy, przystępujący do zawarcia tej ugody, obowiązani będą na żądanie władzy skarbowej złożyć na zabezpieczenie zobowiązań ugodowych kaucyę w wysokości jedno- do trzechmiesięcznej raty ryczałtu ugodowego, a to w terminie dni ośmiu, licząc od dnia, w którym do złożenia tego zabezpieczenia zostaną wezwani.

Oferty na wydzierżawienie przedmiotu ugody, wniesione po niniejszem obwieszczeniu, mogą zostać jedynie wtenczas uwzględnione, jeżeli przewyższać będą oznaczony w obwieszczeniu ryczałt roczny najmniej 10 proc. i będą dawać zupełną gwarancyę dla Skarbu Państwa, oraz, jeżeli zostaną tutaj tak wcześnie wniesione, ażeby o nich interesowani przemysłowcy mogli być zawiadomieni najpóźniej na 14 dni przed wyznaczoną rozprawą ugodową.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Żółkiew, dnia 1 września 1913.

L. cz. E. 1020/13 (7) (12028)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Stowarzyszenia bankowego dla handlu i przemysłu w Radymnie odbędzie się dnia 10 października 1913, o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 29, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych licytacya:

1/6 części lwh. 35 ks. gr. gm. Koniaczów, ocenionej na 258 kor. 33 hal.,

1/6 części lwh 70 ks. gr. gm. Surochów, ocenionej na 931 kor. 58 hal.

Najniższa cena wynosi:

co do 1/6 części lwh. 35 — 173 kor.,

co do 1/6 części lwh. 70 — 622 kor.,

poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Jarosław, dnia 16 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1378/13 (8) (11731)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Salomona Magiera i Chany Zlaty Mager w Szczercu odbędzie się dnia 10 października 1913 o godzinie 11·30 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacya realności lwh. 67 ks. gr. gm. Szczerzec-Rosenberg-Zagródki.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 220 koron.

Najniższa cena wynosi 146 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 15.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Szczerzec, dnia 9 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1271/13/8 (8) (11732)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Antschla Krauta, kupca w Mościskach, odbędzie się dnia 10 października 1913 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, licytacya połowy realności lwh. 2 gminy Maliczkowice.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 800 kor.

Najniższa cena wynosi 533 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 15.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Szczerzec, dnia 9 sierpnia 1913.

L. cz. E. 705/13 (8) (12043 1—2)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Kasy zaliczkowej w Radomyślu wielkim odbędzie się dnia 30 września 1913 o godzinie 9-tej przed południem w biurze Nr. 12 licytacya realności lwh. 390 ks. gr. gm. Radomyśl wielki objętej.

Wartość szacunkowa tej realności wraz z przynależnościami, t. j. budynkami i parkanem, wynosi 34.900 kor.

Najniższa oferta 17.450 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Radomyśl wielki, dnia 18 sierpnia 1913.

L. cz. E. 439 13 (12) (12053)

Edykt.

Dnia 15 października 1913, o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 19 odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 2603 ks. gr. Zabłotów, składającej się z domu jeszcze nie wykończonego.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 1404 kor.

Najniższa cena wynosi 697 koron 32 hal.

Poniżej podanej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biur e nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 21 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1407/13 (7) (11735)

Dnia 15 października 1913 o godzinie 10·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6 odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 1237 gm. Tyśmienica, złożonej z parc. bud. 1348 z domem mieszkalnym z pgr. 1209 2 ogród o powierzchni 13 ar. 64 m² ze stodołą, stajnią i z p. gr. 1120/2, 1125 ogród i pastwisko powierzchni 45 ar. 98 m², tudzież p. b. 856 powierzchni 36 m² wraz z studnią, wierzbami, topolami i jabłonią — Wasyla Stefanków s. Stefana własnej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1893 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 1262 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tyśmienica, dnia 7 sierpnia 1913

L. cz. E. 1420/13 (11736)

Dnia 3 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze nr. 6 odbędzie się licytacya realności lwh. 2095 gm. Tyśmienica, złożonej z parceli bud. 954 i grunt. 444/3 i 446 przy gościńcu rządowym w łącznej przestrzeni 1623 m² wraz z domem mieszkalnym z 6 budynkami, stanowiącymi fabrykę skór i z przynależnościami, jak 14 noży jedno- i dwusiecznych, 2 imadła do skór, 2 widły, 4 haki drewniane i 5 beczek.

Nieruchomość powyższa wystawionp na licytacyę jest oceniona wraz z przynależnościami na 9329 kor. 69 hal.

Najniższa cena wynosi 4664 kor. 84 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tyśmienica, dnia 13 sierpnia 1913.

(12334 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie
ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

LICYTACYE:

a) w hali sądowej:

Wtorek dnia 16 września 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, 20 tuzinów kaftaników, maszyna do wyrobu mydła, automat muzyczny, urządzenie szynku, wino, koniaki, urządzenie kawiarni, kasa, wyroby z chińskiego srebra, piec kąpielowy, fortepian.

Środa dnia 17 września 1913, od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, wanna, cukier, dwie kasy ogniotrwałe, lichtarze srebrne, futra, fortepiany i maszyny do szycia.

Czwartek, dnia 18 września 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, pianina, fortepiany, bilard, urządzenie restauracyi, gramophon, wina, koniaki, urządzenie kawiarni, zapałki i musztarda.

Piątek, dnia 19 września 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, maszyny do szycia, przybory fryzyerskie, motor elektryczny, kasa, gramofon.

Sobota, dnia 20 września od godziny 4 do 8 wieczorem: rozmaite sprzęty domowe i meble, mąka, rower, gramofon, pianino, deski, brusy, urządzenie ślusarni.

b) Po za sądową halą:

Poniedziałek dnia 15 września 1913 o godzinie 9 przed południem przy ulicy Grodeckiej l. 14: zegary, zegarki i pierścionki.

Wtorek dnia 16 września 1913 o godzinie 9 przed południem:

a) przy ulicy Rynek 9: fortepian, meble, sprzęty domowe, łańcuszek, zegarek, pierścienie złote i różne wiktuały etc.

b) przy ulicy Panieńskiej l. 9: sprzęty domowe.

Czwartek, dnia 18 września 1913 o godzinie 9 przed południem:

a) przy ul. św. Kingi l. 5: deski i sprzęty domowe,

b) przy ulicy Kościuszki l. 1: wina, wódki i likiery i urządzenie kawiarni.

c) ul. Tkacka l. 19: deski, brusy etc.

d) ul. Rappaporta l. 2: deski,

e) ul. Króla Leszczyńskiego l. 27: deski,

f) o godzinie 10 przed południem na Bogdanówce (za rogatką Grodecką): różne przybory apteczne i urządzenie apteki.

Piątek, dnia 19 września 1913 o godz. 9 przed południem:

a) Pasieki Halickie: loszka,

b) ul Zamarstynowska l. 36: kasa ogniotrwała.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej, oraz na miejscu przechowania przed licytacyą.

Sądowa hala aukcyjna.

Lwów, dnia 11 września 1913.

L. cz. E. 723/13 (11) (12396)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jankla Kässa w Kutach odbędzie się dnia 3 października 1913 o godzinie 10 30 przed południem w tutejszym sądzie, biuro Nr. 14, licytacya połowy realności lwh. 873 ks. gr. gm. Kobaki na Potekiwskiem z chatą nr. 299 i gruntami stanowiącymi ogrody i rolę, wraz z przynależnościami składającemi się z 9 drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1018 kor.

Przynależność na 17 kor.

Najniższa cena wynosi 690 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kuty, dnia 23 sierpnia 1913.

L. cz. E. 2417/12 (8) (12411)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Eissiga Schlossera w Lisku i Chany Isserles w Potoku złotym odbędzie się dnia 8 października 1913, o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacya 1/4 części realności lwh. 3 i całej realności lwh. 4 gm. Potok złoty.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 4000 kor.

Najniższa cena wynosi 2668 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Potok złoty, dnia 1 września 1913.

L. cz. E. 932 13 (8) (12412)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Potoku złotym, zastąpionego przez adw. dr. Borysiewicza, odbędzie się dnia 1 października 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacya realności lwh. 1003 i 1004 gm. Zubrzec.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 1130 kor.

Najniższa cena wynosi 800 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w oddziale kancelaryjnym Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Potok złoty, dnia 26 sierpnia 1913.

L. cz. E. 3160/13 (8) (12395)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku eskontowego i kredytowego w Kutach odbędzie się dnia 3 października 1913 o godzinie 9 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 licytacya:

a) realności lwh. 2128 gm. Kobaki, grunta w niwie Czarnyj Werszyd, stanowiące pastwisko i łąkę obszaru 2 morgi 227 m²,

b) realności lwh. 2207 gm. Kobaki, grunta w gruncie stanowiące ogród wraz z przynależnościami, składającemi się z 31 drzew owocowych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 1713 kor. 50 hal.

ad b) na 590 kor. 75 hal., przynależności zaś na 82 kor.

Najniższa cena, wynosi:

ad a) 1143 kor.

ad b) 394 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kuty, dnia 26 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1118/13 (8) (12408)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Złoczowie, filii w Olesku, odbędzie się dnia 29-go października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2, licytacya realności lwh. 444 gm. Bużek Katarzyny z Komarzańskich 2 śl. Parij i Józefa Parija własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1045 kor.

Najniższa cena wynosi 696 kor. 67 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupie-

nia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Olesko, dnia 6 września 1913.

L. cz. E. 1117 13 (7) (12409)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Złoczowie filii w Olesku odbędzie się dnia 22 października 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacya realności lwh. 1405 gm. Sokołówka Ruchli Einständig własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 840 kor.

Najniższa cena wynosi 420 koron, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Olesko, dnia 3 września 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz Cw. 1907/13 (2) Cw. 1908/13 (2) (11746 2—3)

Edykt.

Przeciw Leonowi Försterowi, — którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Towarzystwo zaliczkowe w Zakopanem pozew o zapłatę sum wekslowych 450 kor. zpn. i 1750 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakazy zapłaty powyższych sum.

Celem strzeżenia praw Leona Förstera ustanawia się p. adwokata dr. Persa w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Leona Förstera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Nowy Sącz, dnia 25 sierpnia 1913.

Ч. сп. Ц. I. 194 13 (1) (12230 3—3)

Едикт.

Против Тимкови Макар, котрого місце побуту не є відоме, вніс Іван Олійник, господар в Добромірці в ц. к. суді повітовім в Новім селі позов о 395 кор. зпн.

На підставі позву зістав визначений термін на 23 вересня 1913, о годині 8 перед пол., комната ч. 9.

Для стереженя прав невідомого з місця побуту і житя пізваного Тимка Макара установляе ся п. др. Едварда Ґалля, адвоката в Новім селі, куратором.

Тойже куратор буде свого куранда в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ I.
Нове село, дня 14 цьвітня 1913.

L. cz. C. II. 433/13 (1) (12397)

Edykt.

Przeciw Michałowi Bubniakowi synowi Antoniego z Tarnawy dolnej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Annę Bubniak w Tarnawie dolnej pozew o zapłatę 850 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 24 września 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 12.

Celem strzeżenia praw powyż wymienionego pozwanego ustanawia się p. dr. Tomasika, adwokata w Lisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Lisko dnia 6 września 1913.

L. Praes. 15426 13 N. M./13 (12335)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie wyznacza c. k. notaryuszowi Karolowi Rampeltowi w Sokołowie do ustąpienia z dotychczasowego urzędu dzień 15 września b. r. — zaś do objęcia przez niego urzędu notaryalnego w Dąbrowie dzień 16 września b. r. — c. k. notaryuszowi zaś Władysławowi Krasickiemu do ustąpienia z urzędu w Dąbrowie dzień 16 września b. r. a do objęcia przezeń urzędu notaryusza w Tarnowie dzień 17 września b. r.

C. k. Sąd krajowy wyższy.
Kraków. dnia 9 września 1913.

Ч. сп. Ц. II. 188/13 (12323)

Едикт.

Против Лукашови Моравскому, котрого місце побуту не є відоме, вніс Антін Мацькевич, господар в Білоголовах, в ц. к. повітовім суді в Зборові позов о 600 кор.

На підставі позву того визначено розправу в тут. суді на день 18 вересня 1913 о год 9 перед пол. в канц ч. 16.

Для стережена прав Луки Моравского установляе ся пана др. Ґауслінґера, адвоката в Зборові, куратором

Тойже куратор буде Луки Моравского в згаданій сиравi на его небезпечність і кошта так довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.
Зборів, дня 26 липня 1913.

L. cz. Cw. 3650, 3652/13 (2) (12055)

Edykt.

Przeciw Ołeksie Żeluch i Wasylowi Moch, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach przez Spółkę pożyczkową w Przemyślanach pozew o wydanie nakazu zapłaty sum 285 kor. 40 hal. i 240 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakazy zapłaty.

Celem strzeżenia praw tychże Ołeksy Żelucha i Wasyla Moch ustanawia się p. adwokata dr. Schenkera w Brzeżanach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Brzeżany, dnia 14 sierpnia 1913.

L. VII. a 2098/1 (12329)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Chaim Wolf 2-ga im. Sekler, adjunkt w aptece Szymona Haya we Lwowie wniósł podanie dnia 26 sierpnia 1913 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Knihininie kolonii przy ulicy Franciszka Józefa z lewej strony od Nr. 1 do 41 z prawej strony od Nr. 2 do 12 włącznie.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 29 sierpnia 1913.
Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

L. 352/AO. (12331)

Obwieszczenie.

Celem przeprowadzenia regulacyi praw użytkowania i zarządu pastwiska gminnego w Bierzanowie, powiatu Wielickiego, ustanowiła c. k. krajowa komisya agrarna po myśli § 57 ustawy z 9 grudnia 1899, Dz. u. kr. Nr. 20 z r. 1900, c. k. miejscowym komisarzem agrarnym c. k. sekretarza Namiestnictwa Władysława Mięsowicza w Krakowie.

Działalność urzędowa tego komisarza rozpoczyna się dnia 24 sierpnia 1913.

Od tego dnia począwszy nabywają mocy obowiązującej postanowienia ustawy z 9 grudnia 1899, Dz. u. kr. Nr. 20 z r 1900, co do właściwości władz, następnie co do bezpośrednich i pośrednich uczestników, jakoteż co do składanych ugód, przez nich oświadczeń lub zawieranych ugód, wkońcu co do obowiązku następców prawnych, uznania stanu prawnego, stworzonego w celu przeprowadzenia powyższej czynności agrarnej.

Lwów, dnia 24 sierpnia 1913.
Przewodniczący c. k. krajowej Komisyi agrarnej:
Korytowski w. r.

L. cz. C. II. 315/13 (1) (12315)

Edykt.

Przeciw Annie z Bandzyrów Kłuskowej, której miejsce pobytu wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Pilznie przez Michała Mirasa w Gembiczynie pozew o 400 K zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 16-go września 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 11.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. Michała Bandzyrę w Gembiczynie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Pilzno, dnia 12 sierpnia 1913.

L. cz. C. I. 567/13 (1) (12301)

Edykt.

Przeciw Myronowi Hodowaniec s. Marusi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Delatynie przez Meiera Blei, kupca w Delatynie, pozew o 714 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 15 września 1913, o godz. 8 rano, biuro Nr. 20.

Celem strzeżenia praw Myrona Hodowańca syna Marusi ustanawia się p. dr. Szypajła, adwokata kraj. w Delatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Myrona Hodowańca syna Marusi w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Delatyn, dnia 13 sierpnia 1913.

L. cz. C. IV. 413/13 (1) (12042)

Edykt.

Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Salomonowi Haasowi i Feidze Hassowej wniesiony został do c. k. powiatowego w Przeworsku przez Samuela Goldmanna w Nowosielcach pozew o własność i intabulacyę gruntu w Nowosielcach.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono ustną rozprawę na dzień 30 września 1913, o godz. 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw Salomona i Feigi Haasów ustanawia się p. dr. Kopeckiego, adwokata w Przeworsku, kuratorem, który zastępywać będzie Salomona i Feigę Haasów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Przeworsk, dnia 3 września 1913.

L. cz. I. 509/13 (1) (12173 1—3)

Edykt.

Przeciw nieobecnym Sarze z Herschfeldów Grauer, Berlowi Herschfeldowi i Ozyaszowi Herschfeldowi, przedtem w Samborze, wniosła Sara z Hirschów Ernst, właścicielka realności w Samborze skargę o zniesienie współwłasności.

Rozprawa odbędzie się dnia 24 września 1913, o godz. 9 rano, w biurze Nr. 57.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanych kuratorem adwokat dr. Włodzimierz Hurkiewicz w Samborze, będzie ich zastępywać, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sambor, dnia 19 sierpnia 1913.

L. cz. Cg. I. 406/13 (1) (12297)

Edykt.

Przeciw Łukaszowi Ostrowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Józefa Rowińskiego pozew o 3400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 11 września 1913, o godz. 8·30 rano, sala Nr. 8.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Łukasza Ostrowskiego ustanawia się p. dr. Blemmera, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I
Tarnopol, dnia 10 września 1913.

L. cz II. 574/13 (12317)

Edykt.

Przeciw Kieryle Matwijów nieznanemu z miejsca pobytu wniósł Wasyl Michajłów pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 2 października 1913, o godzinie 8 rano.

Celem strzeżenia praw tegoż pozwanego ustanawia się kuratorem Michała Zińków który zastępywać go będzie w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on się nie zgłosi i pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rawa, dnia 10 sierpnia 1913.

L cz. C. II. 503/13 (1) (12300)

Przeciw nieobecnemu Mikołajowi Stefanowiczowi, szewcowi, przedtem w Buczaczu, wniósł Simon Ebenstein, kupiec w Buczaczu, skargę o 310 kor. i 30 kor. zpn.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 6-go października 1913, o godz. 9 przed południ., biuro Nr. 5.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Baczyński w Buczaczu będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Buczacz, dnia 29 sierpnia 1913.

L. cz. Cg. I. 405/13 (1) (12296)

Edykt.

Przeciw Łukaszowi Ostrowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Eliasza Cymbalistę i tow. pozew o 2400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 11 września 1913, o godzinie 8·30 rano, sala Nr. 8.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Łukasza Ostrowskiego ustanawia się p. Leiblingera, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Tarnopol, dnia 10 września 1913.

L. cz. C. II. 322/13 (1) (12319)

Edykt.

Przeciw Stefanowi Zabłotowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy przez Józefa Grobelko o 250 K.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencya na dzień 20 września 1913, o godz. 8 rano

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanawia się p. Iwana Kościuka, rolnika w Markowcach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tyśmienica, dnia 1 września 1913.

L. cz. C. IX. 553/13 (12295)

Edykt.

Przeciw Samuelowi Meisels s. Leisora, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Stanisławowie przez Pinkasa Weingartena pozew o 424 kor. 18 hal.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 2 września 1913, o godz. 8·30 przed południem.

Celem strzeżenia praw powyższego ustanawia się p. dr. Bernarda Fernhoffa, adwokata w w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Stanisławów, dnia 8 lipca 1913.

L. cz. Cg. I. 403 13 (1) (12299)

Edykt.

Przeciw Łukaszowi Ostrowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Jana Ryniewicza i tow. pozew o 3784 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 10 września 1913, o godzinie 8·30 rano, sala Nr. 8.

Celem strzeżenia praw niewiadomego

z miejsca pobytu Łukasza Ostrowskiego ustanawia się p. dr. Nussbrechera, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie po wyższego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Tarnopol, dnia 9 września 1913.

L. cz. C. IV. 465/13 (1) (12368)

Edykt.

Przeciw Stanisławowi Rudnikowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przemyślu przez Michała Szczurowskiego pozew o 310 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencya do rozprawy na dzień 21 października 1913, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 12 a.

Celem strzeżenia praw Stanisława Rudnika ustanawia się p. adwokata dr. Sterna w Przemyślu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 1 lipca 1913.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 102/13 (3) (12284)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 201 czasopisma „Naprzód" z dnia 2 września 1913 artykuły względnie ustępy artykułów pod tytułem, a to:

1. artykuł z napisem: „Zamęt" str. 1 w u tępie od słów: „Wprowadzenie biskupie" do końca, zawiera znamiona występków z §§ 300, 302, 488, 491 u. k. i art. V. ust. z 27 grudnia 1862 l. 8 1863 Dz. u. p.,

2. artykuł z napisem: „Rezerwiści zapasowi jako zakładnicy" str 2 w ustępie końcowym od słów: „Nasi generałowie, którzy nie mogą pochwalić się", zawierają w swej osnowie znamiona wy tępku z § 491 u. k. i art. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1862 l. 8/63 Dz. u. p. że zakazuje się rozszerzania tych artykułów względnie inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy,
Senat III.

Kraków, dnia 3 wrz śnia 1913.

L. cz. Pr. 218/13 (2) (12277)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Monitor" Nr. 36 z dnia 7 września 1913 w artykule p. t. „Ks. kapelan Dobija co moralność zabija" w ustępie od „W Krakowie" do końca — zawiera znamiona występku z § 516 u. k. uznał dokonaną w dniu 5 września 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 7 września 1913.

L. cz. Pr. 216/13 (2) (12280)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś" Nr. 1146, z dnia 4 września 1913, w artykule:

p. t. „K naszym uczaszczym sia" w całości,

p. t. „Po powodu posłania wołyńskoho archiepiskopa Antonia" w całości,

p. t. „Religiornoje preśl.dowanie w Galicyi" od „Pośli bytwy" do końca — zawiera znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 4 września 1913 roku konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu powyższego pisma ulotnego — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 6 września 1913.

L. cz. Pr. III. 104 13 (3) (12285)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 37 peryodycznego czasopisma „Przyjaciel Ludu" z daty Kraków, dnia 7 września 1913, artykuły:

I. pod tytułem zbiorowym: „Nadużycia księży":

1. w ustępie z napisem: „Bolesław" w części zaczynającej się od słów: „Pamiętamy bowiem . . .", a kończącej się słowy: „. . . zawsze stać będziemy" (str. 2),

2. w ustępie z napisem: „W Tuchowie znów ambona trzeszczała" w części zaczynającej się od słów: „Ja zaś od siebie . . .", a kończącej się słowy: „. . . . któreście im przyprawili" (str. 3);

II. pod tytułem: „Gasiciele oświaty i postępu" w ustępach zaczynających się:

1. od słów: „klika druga . . . ." do słów: „. . . dla celów wyborczych" (str. 3 i 4),

2. od słów: „Ale cóż, kiedy . . ." do słów: „. . . na ich obłudzie . . . ." (str. 4 i 5) — zawierają w swej osnowie znamiona występku z § 302 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów względnie tychże inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy, jako prasowy,
Senat III.

Kraków, dnia 5 września 1913.

Ч. сп. Пр. 217/13 (2) (12279)

В Імени Єго Величества Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураториї Державної, що зміст часописи „Русское Слово" число 25 з дня 5 вересня 1913 в артикулї п. т. „Гогос роспуки" в уступі від „Правительство знало" до кінця, — містить в собі ество провини з § 300 закона кар. узнав доконану в дни 5 вересня 1913 конфіскату за оправдану і зарядив знищенє цїлого накладу і видав по думцї § 493 п к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.

Львів, дня 7 вересня 1913.

Ч. сп. Пр. 219/13 (2) (12278)

В Імени Єго Величества Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураториї Державної, що зміст часописи „Дїло" число 8479 (197) з дня 5 вересня 1913 в артикулї п. т. „Що се має значити" в цїлости, містить в собі ество провини з § 300 зак. кар. узнав доконану в дни 5 вересня 1913 конфіскату за оправдану і зарядив знищенє цїлого накладу і видав по думцї § 493 п. к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.

Львів, дня 7 вересня 1913.

Konkursa.

L. Prez. 4102 4/13 (12251 3—3)

Konkurs.

W c. k. Sądzie obwodowym w Stanisławowie są do obsadzenia 4 posady dozorców więźni z systemizowanymi poborami.

Ubiegający się o te posady mają wnieść należycie udokumentowane podania do dnia 30 października 1913 do Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Stanisławowie.

Posady te będą przedewszystkiem nadane kandydatom wojskowym, posiadającym certyfikat.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 9 września 1913.

L. Prez. 366 6/13 (12139 3—3)

Konkurs.

Przy tutejszym sądzie jest do objęcia z dniem 1 października b. r. posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Wymagana biegłość w agendach hipotecznych i w pisaniu na maszynie.

Podania należy wnosić do 20 b. m.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Mikołajów, dnia 3 września 1913.

L. 2025/12—13 (12281 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania sześciu stypendyów po 480 kor. rocznie z fundacyi ś. p. Edwarda Pawła Czabana dla uczniów Uniwersytetu lwowskiego rozpisuje się niniejszem konkurs.

I. O nadanie stypendyum z tej fundacyi ubiegać się mają prawo zdolni, pilni, pracowici, nienagannie zachowujący się, obyczajni a niezamożni uczniowie zwyczajni jakiegokolwiek Wydziału Uniwersytetu lwowskiego, wyznania rzymsko-katolickiego lub jednego z wyznań protestanckich o ile to być może rodem z Królestwa Polskiego lub Cesarstwa rossyjskiego narodowości polskiej, bez względu na nazwisko i pochodzenie.

II. Pierwszeństwo do otrzymania stypendyum z tej fundacyi będą mieć posiadający powyższe ogólne wymogi uczniowie tegoż Uniwersytetu pochodzący z rodziny lub spokrewnieni z rodzinami Czab nów de Baldich, Geschków i Wiemanów, a następnie w braku tychże synowie niezamożnych kupców miasta Warszawy lub urzędników Polaków wyznających religię rzymsko-katolicką lub protestancką a szczególnie synowie ojców pracujących w magistracie warszawskim.

III. Posiadanie tych wymogów nadających pierwszeństwo do otrzymania stypendyów z tej fundacyi winni ubiegający się wykazać dokumentami publicznymi jako to: poświadczeniem właściwej władzy i t. p.

IV. Prawo rozdawnictwa stypendyów służy bez żadnego ograniczenia Senatowi akademickiemu Uniwersytetu lwowskiego. — W razach wyjątkowych wolno Senatowi akademickiemu łączyć stypendya w ten sposób, że jednemu uczniowi może przyznać dwa, a w razie potrzeby i trzy stypendya.

Decyzya Senatu akademickiego co do nadania stypendyum z tej fundacyi i co do ilości poszczególnego z tej fundacyi stypendyum nie będzie ulegać jakiemukolwiek odwołaniu i natychmiast będzie wykonalna.

V. Stypendya z tej fundacyi przyznawane będą stypendyście na czas trwania jego nauki Uniwersyteckiej, to jest do czasu ukończenia przezeń studyów uniwersyteckich i otrzymania absolutoryum. Stypendya z tej fundacyi wypłacane będą przez każdoczesnego rektora i prorektora jako zarządców fundacyi i jej majątku w ratach kwartalnych z góry za kwitami poświadczonymi przez dziekana wydziału, do którego należy stypendysta.

VI. O utracie ze strony poszczególnego stypendysty prawa do dalszego poboru nadanego stypendyum z powodu przerwy w studyach uniwersyteckich z powodu zaniedbania się w naukach, z powodu nagannego i nieobyczajnego zachowania się, orzeknie Senat Uniwersytetu lwowskiego ostatecznie i prawomocnie.

VII. Senat akademicki będzie uprawniony pozostawić stypendyście pobór stypendyum wyjątkowo jeszcze przez rok jeden po normalnem ukończeniu studyów uniwersyteckich, jeżeli stypendysta odda się dalszym studyom teoretycznym w celu uzyskania stopnia akademickiego (doktora).

VIII. Ubiegający się o to stypendyum powinni wnieść podania należycie udokumentowane na ręce dziekana swego wydziału najpóźniej do dnia 10 października roku bieżącego.

Zarząd fundacyi stypendyjnej imienia śp. Edwarda Pawła Czabana.

Beck w. r. L. Finkel w. r.

L. Prez. 489 6/13 (12134 3—3)

Konkurs.

W sądzie w Krzeszowicach jest od 15 września b. r. do objęcia posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Wymagana jest biegłość w pisaniu na maszynie i rutyna w sprawach hipotecznych lub w dziale procesowym.

Podania udokumentowane wnosić należy do dnia 10 września 1913.

Krzeszowice, dnia 3 września 1913.

L. 15.208/IV. (12328 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady rzeczywistego nauczyciela religii gr. kat. w gimnazyum akademickiem we Lwowie (zakład główny), ewentualnie takiej posady mogącej się opróżnić w innym zakładzie, ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 19-go września 1898 Dz. p. p. Nr. 173.

Kandydaci, ubiegający się o tę posadę, winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenty, za pośrednictwem przełożonej Dyrekcyi do c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 1 października 1913, a Dyrekcye odeślą je bezzwłocznie na ręce Dyrekcyi gimnazyum akademickiego we Lwowie.

Kandydaci, którzy po uzyskaniu zupełnej kwalifikacyi nauczycielskiej pełnili służbę w szkołach średnich lub w seminaryach nauczycielskich w charakterze zastępców nauczycieli, a pragną, aby im tę służbę policzono, mają w tabelach kwalifikacyjnych dokładnie wykazać, podając datę i liczbę dekretów, od którego czasu, jak długo i w jakiej liczbie godzin tygodniowo pełnili w tym czasie obowiązki nauczycielskie.

Lwów, dnia 4 września 1913.

Za c. k. Namiestnika:
Dembowski w. r.

L. 2409/V. (12327 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W c. k. Szkole rzemiosł budowlanych w Buczaczu jest do obsadzenia posada nauczyciela dla działów techniczno-budowlanych w IX. klasie rangi.

Do tych posad przywiązane są pobory unormowane ustawą z dnia 19 września 1898 Nr. 175 Dz. u. p., a mianowicie 2800 kor. rocznej płacy i 720 kor. dodatku aktywalnego.

O uzyskaniu w danym razie wyższych poborów, posunięciu do wyższej klasy rangi i o policzeniu czasu służby, spędzonej w praktyce technicznej, artystycznej lub przemysłowej, albo też w zawodzie nauczycielskim stanowią §§ 2 i 6 ustawy z dnia 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z dnia 24 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 55.

Kandydaci zajmujący już stałą posadę służbową w państwowem szkolnictwie przemysłowem zatrzymują w razie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.

Podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej a zaopatrzone w krótki opis przebiegu życia i rodzaj studyów, metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo przynależności. we wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież w świadectwo zdrowia, należy wnosić najpóźniej do końca września 1913 na ręce Dyrekcyi Szkoły rzemiosł budowlanych w Buczaczu.

Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej mają nadto dołączyć świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną i określające cel, dla którego je wydano.

Kandydaci pozostający w czynnej służbie państwowej lub krajowej, winni wnieść odnośne podania na ręce przełożonej władzy.

Celem uzyskania niniejszej posady winni kandydaci nadto wykazać się egzaminami z odbytych studyów technicznych.

Pierwszeństwo mają absolwenci wydziału budownictwa lądowego i ci, którzy się wykażą świadectwami z odbytej dłuższej praktyki w zawodzie.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata w Dyrekcyi c. k. Szkoły rzemiosł budowlanych w Buczaczu.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 31 sierpnia 1913.

Za c. k. Namiestnika:
Dembowski w. r.

L. 2409/V.

Ogłoszenie konkursu.

W c. k. Szkole rzemiosł budowlanych w Buczaczu będzie do obsadzenia z dniem 1 października 1913 posada nauczyciela dla przedmiotów nadających ogólne wykształcenie.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 275, a mianowicie 2200 kor. płacy i 576 kor. dodatku aktywalnego.

O uzyskaniu w danym razie wyższych poborów, posunięciu do wyższej klasy rangi i policzeniu czasu służby spędzonej w praktyce przemysłowej, albo też w zawodzie nauczycielskim, stanowią §§ 2 i 6 ustawy z dnia 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z dnia 24 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55.

Kandydaci, zajmujący już stałą posadę służbową w państwowem szkolnictwie przemysłowem, zatrzymują w razie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.

Podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej, a zaopatrzone w krótki opis życia i studyów, metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo przynależności, we wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież w świadectwo zdrowia. należy wnosić na ręce Dyrekcyi wymienionej na wstępie szkoły, najpóźniej do końca września 1913.

Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej mają nadto dołączyć świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną i określające cel, dla którego je wydano.

Kandydaci, będący w czynnej służbie państwowej lub krajowej, winni wnieść odnośne podania w drodze przełożonej władzy.

Celem uzyskania niniejszej posady winni kandydaci nadto wykazać się egzaminem dla szkół wydziałowych.

Pierwszeństwo mają ci kandydaci, którzy wykażą się świadectwem z ukończonego kursu rysunkowego i kursu przemysłowo-kupieckiego w jednej z państwowych szkół przemysłowych.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata Dyrekcyi zakładu.

We Lwowie, dnia 31 sierpnia 1913.

Za c. k. Namiestnika:
Dembowski, w. r.

L. cz. 15.488 (12283 1—3)

Konkurs.

Przy Sądzie krajowym wyższym w Krakowie jest do obsadzenia posada dyrektora kancelaryi.

Podania o powyższą posadę należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do dnia 3 października 1913 do Prezydyum Sądu krajowego wyższego w Krakowie.

Prezydyum Sądu krajowego wyższego.

Kraków, 9 września 1913.

L 2237. (12110 3—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia definitywnej posady laboranta przy katedrze technologii chemicznej w c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie ogłasza się niniejszem konkurs do 15-go października b. r.

Do tej posady przywiązane są normalne pobory podurzędników państwowych unormowane ustawą z 25 września 1908 Dz. u. p. Nr. 204 i rozporządzenia c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z 22 listopada 1908 r., L 234.

Kandydaci do tej posady winni swe

podania wystosowane do c. k. Namiestnictwa przesłać wprost lub za pośrednictwem swej władzy przełożonej do Rektoratu przed upływem terminu konkursu i zaopatrzyć je w dowody:

1. znajomości języków krajowych w słowie i piśmie;
2. świadectwo szkolne;
3. „ uzdolnienia fizycznego;
4. nieprzekraczalnego wieku 40 lat;
5. nienagannego zachowania się (świadectwo moralności);
6. dotychczasowego zajęcia;
7. dokładnej znajomości prac i zadań laboranta w laboratoryum chemicznem;
8. obywatelstwa austryackiego.

Pierwszeństwo w uzyskaniu tej posady mają w myśl ustawy z 19-go kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60 wysłużeni podoficerowie c. k. względnie c. i k. armii zaopatrzeni certyfikatem uprawniającym do ubiegania się o posady w państwowej służbie cywilnej.

Z Rektoratu c. k. Szkoły politechnicznej.
Lwów, dnia 1 września 1913.

Kuratele.

L. cz. P. 204/13 (3) (12093 3—3)
Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Maryę Glacową w Limanowej.

Kuratorem jej ustanowiono Michała Glaca w Limanowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. I.
Limanowa, dnia 17 sierpnia 1913.

L. cz. P. 51/13 (8) (12234 3—3)
Edykt.

Petra Danyluka Jurka z Trójcy uznano zaumysłowo niedołężnego i ustanowiono dla niego kuratora w osobie Iwana Majgutiaka z Trójcy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 11 maja 1913.

L. cz. L. 6/13 (12318)
Edykt.

Za marnotrawnego uznano Jacka Fedurkę w Dąbrowicy.

Kuratorem jego ustanowiono Romana Fedurkę w Dąbrowicy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sieniawa, dnia 6 września 1913.

L. cz. P. VIII. 95/13 (5) (12302)
Edykt.

Za marnotrawcę uznano Wasyla Obidniaka, syna Fedora w Zarzeczu.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Abramiuka syna Pawła w Zarzeczu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Delatyn, dnia 14 lipca 1913.

Upadłości.

L. cz. S. 1/13 (12) (12175)

W sprawie konkursowej Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w likwidacyi w Ustrzykach z powodu przeszkód urzędowych zmienia się wyznaczone uchwałą z 30 czerwca 1913 L. cz. S. 1/13/1 termina w ten sposób, że przedłuża się czasokres do zgłoszenia wierzytelności konkursowych po dzień 20 października 1913, ogólną audyencyę likwidacyjną zaś przekłada się na dzień 30 października 1910.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 29 sierpnia 1913.

L. cz. S.14/204/12 (12260)

W konkursie Naftalego Eisena celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 8 września 1913 wyznacza się audyencyę na dzień 9 września 1913 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiat. w Dębicy w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dębica, dnia 20 sierpnia 1913.
Komisarz konkursowy.

Spadki.

L. cz. A. X. 376/10 (19) (12124 2—3)
Edykt
z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

W Krakowie dnia 1 października 1910 zmarła beztestamentalnie i bezdzietnie ś. p. Teofila z Peterów Christowa, na której rzecz zaintabulowanem jest prawo zastawu dla sumy 4000 koron na realności Nr. 37 Podzamcze-Przemyśl.

Do spadku tego deklarował się już wdowiec p. Teofil Christ w Krakowie, oraz p. Marcela Uruska w Przemyślu, ta ostatnia tylko przez głowę jej wspólnej ze spadkodawczynią matki ś. p. Salomei z Rozumkiewiczów Peterowej, żony ś. p. Józefa Petera.

Gdy zaś tutaj nie jest znanem, czy i kto przez głowę tegoż ś. p. Józefa Petera, jako ojca spadkodawczyni, zmarłego w dniu 17 listopada 1865 w Przemyślu, ten spadek z wykluczeniem wdowca (§ 759 k. c.) dziedziczyć ma, przeto nie ustanawiając już kuratora spadku, skoro spadek jest już objęty, i jego zarządcą ustanowiono wdowca — wzywa się niniejszem w myśl §§ 128 pat. ces. z dnia 9 sierpnia 1854 L. 208 Dz. p. p. tych wszystkich, którzy przez głowę ś. p. Józefa Petera roszczenia do tego spadku podnieść zamierzają, by w przeciągu jednego roku tutaj się zgłosili i wykazując swe roszczenia, wnieśli deklaracyę spadkową, w przeciwnym razie spadek przyznanym zostanie tym, którzy się doń zgłosili lub zgłoszą, a prawa swe wykazali lub wykażą.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział X.
Kraków, dnia 30 października 1912.

L. cz. A. XVIII. 193/13 (3) (12108 1—3)
Edykt
z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy Sekcya I we Lwowie ogłasza, że dnia 13-go marca 1913 we Lwowie zmarł ks. Walenty Wołcz, dyrektor seminaryum nauczycielskiego, nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Walteryana Wołcza bratanka spadkodawcy nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek ostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Antonim Wołczem z Górnej ustanowionym dla nieobecnego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XVIII.
Lwów, dnia 5 czerwca 1913.

Amortyzacye.

L. cz. T. 13/13 (3) (11582 2—3)
Edykt.

Na wniosek Józefy Trojnar żony Bartłomieja z Ostrowa ad Przeworsk wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do trzech blankietów wekslowych stemplem po 20 hal. zaopatrzonych, in bianco, z których dwa przez Bartłomieja Trojnara były żyrowane, zaś jeden akceptowany.

Blankiety te zginęły rzekomo Józefie Trojnar w dniu 7 lipca 1913 w Przeworsku.

Wzywa się edyktem posiadacza tych blankietów wekslowych, by je w przeciągu dni 45 dni licząc od dnia ostatniego zgłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, tego edyktu w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie terminu blankiety te zostaną uznane za umorzone.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 14 lipca 1913.

Ч. сп. Т. 12/13 (5) (12209 2—3)
Вдорожене поступованя в цїли узнаня Данили Ткачука, сина Івана і Параски за змершого.

Данило Ткачик, син Івана і Параски, зарібник, уроджений дня 31 грудня 1864 року в Колодрібцї, повіт Борщів, жонатий зі жіючою єще Марією з Арсеньчуків Ткачук, виїхав по руских Великодних сьвятех 1910 до Канади на зарібок де в кільках місяців захорував на тифус і по короткій хоробі мав умерти в спитали в фермі Вілям.

Понеже смерть Данили Ткачука публичними документами довести не дасть ся проте на внесене Марії Ткачук, жени Данили, вдорожує ся після § 24 з. ч. з. і закона з дня 16 лютого 1883 ч. 20 Д. з. д. поступоване в цїли узнаня Данили Ткачука, сина Івана і Параски за умершого і куратором для него установлює ся адв. др. Гольдберґа в Чорткові.

Заразом взиває ся кождого, котрий би мав яку відомість о Данилї Ткачуку, аби донїс о тім судови або кураторови висше згаданому.

Данилу Ткачука о скілько би при житю позіставав взиває ся, щоби в суді нинше вименїнім особисто ся явив або в инший спосіб дав відомість о собі.

По дни 15 вересня 1914 суд на новий внесок видасть ухвалу і скілько зайдуть предвиджені законом вимоги узнаючи Данилу Ткачука, сина Івана, за умершого.

Ц. к. Суд окружний, Відділ IV.
Чортків, дня 1 серпня 1913.

Ч. сп. Т. 3/12/13 (12056 2—3)
Едикт.

Олекса або Лесь Савюк, син Танасія і Марії супругів Савюків, уроджений в Вербівци коло Косова, дня 27 марта 1880, там з Софією уродженою Радиш, дня 28 мая 1903 звінчаний і замешкалий, повертаючи слабий в літї 1910 з роботи в Румунії піхотою до дому, гдесь в дорозі, як здає ся, умер, бо від того часу пропав і жадної вісти о собі нікому не дав.

На внесене жени пропавшого Софії з Радишів Савюк, ґаздинї в Вербівци, вводить ся по мисли § 24 ч. 3. з. ц. і § 5 закона з 16 лютого 1883 ч. 20 В. з. д. поступоване в цїли узнаня Олекси або Леся Савюка за померлого, а его реченого супружія за розвязане.

Взиває ся отже так самого пропавшого Олексу або Леся Савюка і кождого, хтоби о єго житю і місци пробуваня яку відомість мав, щоби в протягу одного року від дня третого уміщеня сего едикту в урядовій „Ґазетї Львівскій“ о тім ту тейшому судови або установленому для пропавшого Олекси Савюка кураторови Семенови Дубей, синови Онуфрія, вiйтови в Вербівци, в який небудь спосіб донїс, бо по даремним упливі сего речинця зістане пропавший Олекса або Лесь Савюк за померлого узнаний і рішене що до розвязаня его повисшого супружія наступить.

Ц. к. Суд окружний, Відділ IV.
Коломия, дня 27 лютого 1913.

L. cz. T. Nc. XII. 909/13 (1) (12123 2—3)
Amortyzacya.

Na wniosek p. Leonarda Zabłockiego, zecera w drukarni „Czasu“ w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego Nr 23.338.

Posiadacza powyższego kwitu depozytowego Nr. 23.338 wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XII.
Kraków, dnia 4. maja 1913.

L. cz. T. 13/13 (5) (12057 2—3)
Edykt.

Podaje się do wiadomości, że Abraham Elo Ramler z Kołomyi zgubił weksel, wystawiony w Kołomyi, dnia 20 stycznia 1913 na 500 koron opiewający, płatny 20 maja 1913, akceptowany przez Markusa Rauchwergera a żyrowany przez Simę Rauchwerger i Klarę Halpern.

Wzywa się zatem każdego, ktoby powyższy weksel miał w swem posiadaniu, ażeby takowy w przeciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu tem pewniej w niżej wymienionym sądzie złożył, ile, że w przeciwnym razie weksel ten za pozbawiony wszelkiej mocy będzie uważany, a akceptanci do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie zobowiązani nie będą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 26 lipca 1913.

L. T. II. 15/13 (1) (11748 2—3)
Edykt

Na wniosek Simona Jakóba, kupca w Starym Samborze, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do rzekomo przepadłego weksla następującej treści:

„Rzeszów, den 1. Feb r 1912 für Kr. 2000 Am 18. April 1912 zahlen sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre Eigene die Summe von Kronen Zweitausend den Werth erhalten, und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Simon Jacob m. p. Herrn Moses Schwarz in Rzeszów zahlbar beim Acceptanten Moses Schwarz m. p.“

Wzywa się edyktem posiadacza powyższego weksla, aby go w przeciągu 45 dni, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w tutejszym Sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu weksel ten uznany zostanie za umorzony.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.
Rzeszów, dnia 8. sierpnia 1913.

Firmy.

L. cz. Firm. 121/12. Stow. III. 202 (12113)
Protokołowanie Firmy.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Czortkowie ogłasza, że do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano firmę „Zakład kredytowy i dyskontowy w Chorostkowie, stow. zarejestr. z ograniczoną poręką“, z tem, że stowarzyszenie to zawiązało się na podstawie statutów z 24 listopada 1911 i 8 lutego 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle i handlu za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcya: Jakób Kohlenberg, kupiec w Chorostkowie dyrektor, Elo Katz kupiec w Chorostkowie dyrektor-kasyer i Leon Katz kupiec w Chorostkowie zastępca dyrektora.

Podpis Firmy (F. Z.) Do firmy stowarzyszenia podpisy dwóch członków dyrekcyi.

Ogłoszenia będą umieszczone w czasopiśmie „Samopomoc“ we Lwowie.

Udział członków minimalny 40 koron, maxymalny 4.000 koron — każdy członek ma jeden głos.

Odpowiedzialność do wysokości czterokrotnej ponad deklarowany udział.

Data wpisu 12 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.
Czortków, dnia 29 lutego 1912.

L. cz. Firm. 250/13 Stow. II. 5 (12114)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Odnośnie do firmy „Bank kredytowy w Horodence, stow. zarej. z ogr. poręką“.

Zmianę § 4 i 9 statutu a mianowicie postanowienia co do wysokości udziału uchwałą na Walnem zgromadzeniu z 31 marca 1912.

Data wpisu: 31 lipca 1913.

Zarazem przyjmuje się do wiadomości ponowny wybór członków Dyrekcyi Altera Jungermanna i Samuela Jungermanna na przeciąg dalszych 6 lat.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.
Kołomyja, dnia 31 lipca 1913.

L. cz. Firm. 365. Stow. IV. 21 (12246)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Stowarzyszenie spożywcze kolejarzy „Oszczędność“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie Dyrekcyi wystąpili: Jan Prokopek, Jakób Sebastian, Jakób Janson, Józef Tinz, Włodzimierz Jędrzejowski, Antoni Gębuś, Marcin Biliński, Stefan Buta i Jan Fustak.

2. Członkowie Dyrekcyi wybrani: ponownie Jakób Sebastyan przewodniczący i Marcin Biliński kasyer a nadto Piotr Cieślak zastępca przewodniczącego, Leopold Lang zastępca kasyera, Stefan Steinhard, Franciszek Unold członkami, Józef Poczynek, Zenon Zimmermann i Walenty Marszal zastępcami członków.

Data wpisu: 3 kwietnia 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 27 marca 1913.

L. cz. Firm. 117/12 Stow. III. 29 (12211)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Odnośnie do firmy:

Powszechna Spółka eskontowa w Kołomyi, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmianę statutu: a to uzupełnienie § 2 po lit. f dodatkowym ustępem lit. g zmiany 2 § 3 w § 4 i uzupełnienie § 43 postanowień statutu — dalej wystąpienie członków Dyrekcyi Nuchima Rosenbaua, Gedaliego Ratha i wybór na ich miejsce jako członków Dyrekcyi: 1. adw. Mieczysława Morawskiego, 2. Chaima Brettlera reprezentanta Towarzystwa ubezpieczeń „Victoria“, 3. adw. dr. Henryka Mikołaja Landaua i aptekarza Aleksandra Berglera wszystkich w Kołomyi zamieszkałych.

Wysokość udziału: dotąd 100 kor.
Obecnie 10 kor,
Data wpisu: 2 lipca 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.
Kołomyja, dnia 2 lipca 1913.

Ч. сп. Фірм. 135/13 Стов. I. 627 (12170)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осїдок стоваришеня: Замісте ад Гляняни.

Фірма звучить: Общество „Самопомощ“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Теодор Жовнїр.

2. Члени дирекциї вибрані: Іван Чарковский, син Василька, касиєром, на загальних зборах дня 20 марта 1913.

Дата вписy: 26 цьвітня 1913.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.
Золочів, дня 26 цьвітня 1913.

G. Zl. Firm. 120/13 Rg. C. 24 (12167)
Eintragung einer Gesellschaftsfirma.

Eingetragen wurde in das Register, Abt. C:

Sitz der Firma: Wien I. Strauchgasse 3.

Zweigniederlassung: Skole, Galizien.

Firmawortlaut: Pohar-Koziowa, Naphtagesellschaft m. b. H. — polnisch: Spółka naftowa Pohar-Koziowa z ogr. por.

Gegenstand des Unternehmens:

1. Petroleum-Terrains und Gewinnungsrechte von Erdharzmineralien, sowie Naphtagruben, Anteile und Bruttoprozente an fremden Gruben und Terrains für eigene oder fremde Rechnung zu erwerben, zu exploitieren, zu betreiben und zu veräussern, Erdharzmineralien und Erdharzprodukte zu gewinnen, anzukaufen zu veräussern und zu verwerten;

2. Bohrungen nach Erdharzmineralien auf eigenen oder fremden Terrains und Gruben auf eigene und fremde Rechnung auszuführen;

3. Röhrenleitungen (Pipelines) Oelmagazine, Reservoirs auf eigene oder fremde Rechnung zu erwerben, zu bauen, zu betreiben, zu verkaufen; überhaupt alle Handelsund sonstigen Geschäfte zu betreiben, welche mit der Naphta-Industrie in einem direkten oder indirekten Zusammenhange stehen, wie auch Raffinerien zu erbauen, zu erwerben, zu pachten und zu betreiben;

5. die Beteiligung an andern gleichartigen oder verwandten Unternehmungen.

Höhe des Stammkapitals: 250.000 K. darauf geleistete Bareingezahlungen 62.500 K.

Geschäftsführer: Karl Gottstein, Generaldirektor in Wien; Julius Mascolini, Zentralinspektor in Wien; Dr. Karl Schrecker, Domanendirektor in Skole; Leon Kopiel, Oberbeamter in Skole.

Rechtsverhältnisse der Gesellschaft:

a) die Gesellschaft beruht auf dem Gesellschaftsvertrage vom 2 November 1912 sammt Nachtrag vom 19 Februar 1913;

b) Vertretungsbefugt: je 2 Geschäftsführer kollektiv;

c) die Firma wird kollektiv durch zwei Geschäftsführer gezeichnet und zwar in der Weise, dass die Zeichnenden dem von wem immer geschriebenen, gedruckten oder stampiglirten Firmawortlaut ihre Unterschriften hinzufügen.

Datum der Eintragung: 22 Juni 1913.
K. k. Kreis- als Handelsgericht,
Abt. IV.
Stryj, den 16 Juni 1913.

L. cz. Firm. 90/13 Rg. A. 18 (12165)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział A. wciągnięto, co następuje:

Siedziba firmy: Stryj.

Brzmienie firmy: po polsku: „Eisenstein i Sinnreich, hurtowny skład obuwia w Stryju", po niemiecku: „Eisenstein et Sinnreich, Schuhlager en gros in Stryj.

Przedmiotem przedsiębiorstwa: prowadzenie hurtownego handlu bucikami.

Forma spółki: jawna spółka handlowa, działalność spółki rozpoczyna się dnia 8-go kwietnia 1913.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Jonas Eisenstein i Nachman Sinnre ch, kupcy w Stryju.

Do zastępstwa istniejącego zakładu głównego są uprawnieni obaj jawni spólnicy zbiorowo.

Podpis firmy: pod wyciśniętą pieczęcią spółki obaj spólnicy podpisy swe zbiorowo umieszczą.

Dzień wpisu: 7 czerwca 1913.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział IV.
Stryj, dnia 4 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 183/13 Stow. C. 145 (12168)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Uchwałą nadzwyczajnego walnego zebrania z dnia 30 czerwca 1913 zmieniono §§ 1, 2, 4, 11, 18, 20, 23, 28 i 36 statutów, a w szczególności:

Siedziba stowarzyszenia dotychczas: Rozdół — obecnie: Stryj.

Brzmienie firmy po polsku: Towarzystwo kredytu i oszczędności w Rozdole, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką — po niemiecku: Kredit- und Spar-Verein in Rozdół, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Obecnie zmiana firmy na: po polsku: Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Stryju, stow. zarej. z ogran. poręką, po niemiecku: Kredit-Verein für Handel und Gewerbe in Stryj, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung (§ 1 statutów).

Przedmiot przedsiębiorstwa obecnie: Stowarzyszenie trudnić się będzie udzielaniem pożyczek swym członkom na weksle, skrypty dłużne i akta notaryalne, tudzież inkasowaniem wierzytelności swoich członków, przyjmowaniem pożyczek do obrotu zaciągnąć się mających i przyjmowaniem depozytów od członków.

Podpis firmy dotąd: pod wydrukowaną lub podpisaną firmą dwaj członkowie dyrekcyi.

Obecnie: pod wydrukowaną lub podpisaną firmą obecnie zmienioną obaj dyrektorowie podpis swój umieszczają (§ 2 statutów).

Dyrekcya składa się z dwóch dyrektorów. Z dotychczasowych członków dyrekcyi wystąpił Fiszel Dawid Krieger.

Wysokość udziału dotąd: 50 koron — obecnie 100 koron (§ 11 statutu).

Ogłoszenia wszelkie uskutecznią się przez obwieszczenie w lokalu stowarzyszenia i publiczne afiszowanie w Stryju, tudzież jednorazowe ogłoszenie w jednem z czasopism polskich krajowych.

Data wpisu: 15 lipca 1913.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.
Stryj, dnia 11 lipca 1913.

L. cz. Firm. 523/13 Rj. A. I. 215 (12248)
Wpis firmy spółkowej.

Wpisano do rejestru dla firm oddział A.:

Siedziba firmy: Jarosław.

Brzmienie firmy: Schneebaum i Klausner.

Przedmiot przedsiębiorstwa: skład drzewa i przedsiębiorstwo budowlane.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Juliusz Schneebaum i Adolf Klausner, kupcy i właściciele realności w Jarosławiu.

Uprawniony do zastępstwa spółki i podpisywania firmy jest każdy ze spólników.

Dzień wpisu: 14 sierpnia 1913.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział IV.
Przemyśl, dnia 4 września 1913.

L. cz. Frm. 430/13 Stow. VII. 95 (12250)
Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 7 lipca 1913 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Spółka oszczędności i pożyczek w Pruchniku", że na walnem zgromadzeniu członków, odbytem 18 maja 1913 z powodu przesiedlenia się Władysława Kornafla, zastępcy przełożonego — wybrano Karola Tabeaua, kandydata notaryalnego w Pruchniku zastępcą przełożonego zarządu.

Przemyśl, 4 września 1913.

L. cz. Firm. 397/13 Oddz. A. 182 (12293)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział A. wpisano co następuje:

Siedziba firmy: Brody.

Brzmienie firmy: Jakób Soroko.

Przedmiot przedsiębiorstwa: interesa transportowe, ekspedycyjne, komisowe i inkasowe.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni:

1. Bronisław recte Brandt Jakowlewna Bram ur. Soroko w Kijowie,

2. Dawid Izraelowicz (recte Srulewicz) Brandwajn w Radziwiłłowie,

3. Aron Izakiewicz Schnitzel w Radziwiłłowie (pełnomocnik Chaim Streimer w Brodach).

Podpis firmy: pod brzmieniem firmy podpis z lewej strony A. Schnitzel, zaś z prawej strony D. Brandwajn albo B. Bram-Soroko.

Data wpisu: 23 sierpnia 1913.
C. k. Sąd odwodowy jako handlowy
Oddział II.
Złoczów, dnia 23 sierpnia 1913.

L. cz. Firm. 1183/13 (12058)
Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Rzeszów.

Brzmienie firmy: Kasa pożyczkowa w Rzeszowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: 31 lipca 1913.

Przedmiot przedsiębiorstwa: udzielanie kredytu członkom.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcya: Członkowie dyrekcyi: Leon Baltarowicz, Józef Czadek, Maryan Zacharski, zastępcy członków: Dr. Henryk Hanasiewicz, Wojciech Gerula i Aleksander Baczyński, wszyscy w Rzeszowie.

Podpis firmy: (F. Z.) Dyrekcya podpisuje za stowarzyszenie kładąc podpisy pod firmą stowarzyszenia.

Do ważności zobowiązań potrzeba podpisu dwóch członków dyrekcyi lub jednego członka dyrekcyi i jednego zastępcy.

Ogłoszenia umieszczane będą w czasopiśmie, które zostanie podane do wiadomości przez pisemne ogłoszenie w biurze stowarzyszenia.

Odpowiedzialność: ograniczona.

Data wpisu: 19 sierpnia 1913.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział V.
Rzeszów, dnia 19 sierpnia 1913.

L. cz. Firm. 551/13 Oddz. A. 216 (12249)
Wpis firmy spółkowej.

Do rejestru A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Jarosław.

Brzmienie firmy: Jakób Frendenheim i Samuel Kurzweil.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Biuro sprzedaży losów c. k. loteryi klasowej w Jarosławiu; Geschäftsstelle der k. k. Classenlotterie ina Jaroslau.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Jakób Frendenheim i Samuel Kurzweil.

Do zastępstwa są uprawnieni: Jakób Frendenheim i Samuel Kurzweil kollektywnie.

Podpis firmy: pod wyciśniętą stampilią lub wypisaną firmą położą swoje imię i nazwisko, obaj spólnicy.

Dzień wpisu: 4 września 1913.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział IV.
Przemyśl, dnia 4 września 1913.

L. cz. Firm. 192/13 Stow. II. 50 (12290)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kołomyja.

Brzmienie: „Bank eksportowy i komisowy dla handlu i rolnictwa w Kołomyi, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką"; „Export und Commissionsbank für Handel und Landwirtschaft, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung".

Zmiana firmy na: „Eksportowy i komisowy zakład kredytowy dla handlu i rolnictwa, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką",

po niemiecku: „Export und Commissions-Credit Anstalt für Handel und Landwirtschaft, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung".

Zmiana statutu: § 1 odnośnie do firmy w sposób wyżej wyrażony.

Data wpisu: 20 czerwca 1913.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.
Kołomyja, dnia 19 czerwca 1913.

L. cz. Firm 253/13 Bg. A. 154 (12020)
Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego oddział A.:

Siedziba firmy: Andrychów.

Brzmienie firmy: Herman Enoch.

Przedmiot przedsiębiorstwa: przemysł gospodnio-szynkarski i hurtowna sprzedaż piwa.

Właściciel: (I) Hermann Enoch w Andrychowie.

Dzień wpisu: 16 sierpnia 1913.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy.
Oddział II.
Wadowice, dnia 16 sierpnia 1913.

L. cz. Firm. 196/13 Stow. II. 90 (12289)

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych odnośnie do firmy: „Spółka oszczędności i pożyczek w Rożnowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką" ustąpienie członków zarządu Petra Radysza i ks. Włodzimierza Singalewicza i wybór w ich miejsce Ołeksy Nikieforieka i Wasyla Zacharuka, rolników w Rożnowie.

Dzień wpisu: 28 lipca 1913.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.
Kołomyja, dnia 28 lipca 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.